

Vidra

CIJENA:
10 kn

LIST OSNOVNE ŠKOLE
MARINA DRŽIĆA
DUBROVNIK

BROJ 14
SIJEČANJ 2014.

VIDRA

Izdavač:

OŠ Marina Držića
Novinarska radionica
Volantina 6, Dubrovnik
Telefon: 020 450 640
os-marina-drzica@du.t-com.hr

Ravnateljica:

Zrinka Capor

Glavna urednica:

Martina Terakaj

Odgovorna urednica:

Maris Prce

Uredništvo:

Mirta Čengija, Nina Ivanković,
Jelena Katić, Klara Lazić,
Carla Lešević, Lorena Madeško,
Iva Matijašević, Luka Mazić, Tana
Michl, Petra Antea Poljak, Iva
Raguž, Ana Nika Škurla,
Martina Terakaj,
Gabriela Tutek-Primorac,
Laura Žuro

Fotografija:

Martina Terakaj

Autorica stripa:

Tana Michl

Naslovnica:

Iris Lobaš Kukavičić
Ljudi nazbilj i ljudi nahvao

Tisak i grafička obrada:

ALFA-2 d.o.o.

Naklada:

500 primjeraka

DRAGI NAŠI!

Nakon nekoliko godina vraćamo se s Vidrom, nadamo se da smo vam nedostajali. U novome broju možete pročitati puno zanimljivih priča, intervjuja i savjeta te se zabaviti uz kvizove, viceve i bisere. Zapitkivali smo, fotografirali, anketirali, pisali o događanjima u školi, ali i o modi, glazbi, igricama. Bilo nas je svuda – po školskim hodnicima, zbornici, kazalištu, drugim hrvatskim gradovima... Potrudili smo se da vam se naš časopis sviđa i nadamo se da će u njemu svatko pronaći nešto za sebe. Čitajte i uživajte!

Vaša Martina

Sadržaj

Naši prvaci	3, 4
Iz škole	5, 6, 7
Knjigometar	8
Iz Škole s posebnim programom	9
Zlatno ulje za zlatne generacije	10, 11
Mali filmaši u našoj školi	12, 13
Tema broja – nasilje među mladima	14, 15, 16, 17
Zavičajni kutak	18, 19
Đir zbornicom	20, 21, 22
Dnevnik petašice	23
O tome se govori – igrice	24, 25
Razgovor s bendom Silente	26, 27
Putopisna reportaža	28, 29
U posjetu Kazalištu Marina Držića	30, 31
Naši talenti	32
Sport, glazba	33
Moda	34
Zabava	35
Strip	36

Županijska državna natjecanja 2012./2013.

PRIPREMILA
Jelena Katić, 6. a

INFORMATIKA

Na Državnome natjecanju iz informatike i računalstva (Infokup), koje je održano u Primoštenu od 17. do 20. ožujka 2013., učenik 8. r. Đivo Testen osvojio je osmo mjesto. Đivova je voditeljica prof. Sandra Lambeta.

Đivo Testen

KEMIJA

Na Županijskome natjecanju iz kemije predstavljale su nas dvije osmašice, Sonja Chiddenton i Karla Šljuka. Pod vodstvom prof. Slavke Vuletić-Šagarjelo Sonja je osvojila drugo, a Karla četvrto mjesto.

POVIJEST

Na Županijskome natjecanju iz povijesti našu školu predstavljali su učenici 8. r. Petar Jakobišić i Marija Lena Novak. Petar je osvojio prvo, a Marija Lena šesto mjesto. Voditeljica je Jelena Šilje Capor.

ENGLLESKI JEZIK

Na Županijskome natjecanju iz engleskoga jezika pod vodstvom prof. Svjetlane Živalj naši učenici su postigli izvrsne rezultate. Sonja Chiddenton zauzela je prvo, Lina Michl treće, Vanda Rašpolić sedmo, Đivo Testen 10. i Maris Šteta 17. mjesto.

NJEMAČKI JEZIK

Na Županijskome natjecanju iz njemačkoga jezika u kategoriji B osmoga razreda osnovnih škola naša učenica Sonja Chiddenton osvojila je 1. mjesto. Sonjina je mentorica prof. Domenika Nardelli Obrovac.

Sonja Chiddenton

TALIJANSKI JEZIK

Antonela Ogresta, učenica 8. r., osvojila je drugo mjesto na Županijskome natjecanju iz talijanskoga jezika. Natjecanje je održano u Turističkoj i ugostiteljskoj školi Dubrovnik, a Antonelu je vodila prof. Vanja Margaretić.

Sudjelovali smo i na LIK-U

KREATIVNI I EKOLOŠKI OSVIJEŠTENI

Tema Natjecanja – izložbe učenika osnovnih i srednjih škola iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna – LIK 2013. bila je *Održivi razvoj*. Odabirom i kombiniranjem različitih otpadnih materijala naši

su učenici, pod vodstvom prof. Petrunjele Vuković, stvarali maštovite odjevne predmete. Na Županijskome LIK-u pohvaljeni su radovi Tane Michl, Ante Matijevića, Ivane Uđenije, Vlaho Kovačića i Anastazije Demović. Rad Antonele Ogreste, *Haljina od šibica*, pozvan je i na Državno natjecanje.

Jelena Katić, 6. a

Sportski uspjesi naših učenika

PRIPREMIO Luka Mazić, 8. c

ODBOJKA

Drugo mjesto na Županijskome prvenstvu

Pod vodstvom trenerice Silve Jejine odbojkaška ekipa našega ŠŠK Vidra osvojila je drugo mjesto. Natjecanje je održano 6. veljače 2013. u sportskoj dvorani OŠ Mokošica. U ekipi su bile Nika Vekarić, Ivana Leto, Lucija Stahor, Ivana Marinović, Anamarija Grgurević, Marija Lonac, Antonela Ogresta, Leona Leto, Andrea Jović, Karla Dedo Dusa, Leonarda Tikvica i Ana Sambrailo.

KOŠARKA

Drugi na Županijskome prvenstvu školskih sportskih klubova osnovnih škola

Košarkaška ekipa koju čine Ivan Marković, Petar Jakabušić, Luka Brbora, Vlaho Miljanić, Marko Vučković, Jure Lonac, Antun Muhoberac, Toni Škurla, Mario Lojpur, Ante Oreč, Antonio Petrović i Mateo Potrebica druga je u Županiji. Naše košarkaše vodi trener Pero Jejina.

PLIVANJE

Plivači pobjednici Regionalnoga natjecanja

U školskoj godini 2012./2013. učenici ŠŠK Vidra, koje vodi prof. Sandra Tošović, nastupili su na Županijskome natjecanju u plivanju. Nakon osvojenoga prvoga mjesta plasirali su se na Regionalno natjecanje koje se također održavalo u Dubrovniku. Ekipa plivača koju su činili: Bruno Kontić, Orsat Milić, Marko Erdelez, Filip Kržić, Orsat Capurso, Ivo Brailo, Antonio Radišić, Đivo Lukačević i Petar Pejić i na Regionalnome je natjecanju bila najbolja.

Sreći nije bilo kraja jer su tom pobjedom izborili nastup na Državnome prvenstvu. Pobjedu su proslavili preranim skokom u bazen zbog čega su diskvalificirani, odnosno izgubili su pravo nastupa na državnoj razini. Čestitamo našim plivačima, za nas su prvaci!

VIJESTI

PRIPREMILA Iva Raguž, 6. c

POSJET SOKOLARSKOME CENTRU

Grupa učenika naše škole 11. svibnja 2013. posjetila je Sokolarski centar u šibenskoj Dubravi.

Stručno osoblje Centra na zanimljiv način pokazalo je kako brine o sokolovima i sovama. Govorili su o njihovim osobinama i važnosti te njihovoj ulozi u svakodnevnom životu čovjeka u prošlim vremenima i danas.

Nakon završetka posjeta Sokolarskom centru uslijedio je obilazak čuvene šibenske katedrale čiji je graditelj, poznati Juraj Dalmatinac, sudjelovao i u izgradnji naše Minčete.

Ovaj izlet omogućila je Nacionalna zaklada za razvoj civilnoga društva zbog uspješno realiziranoga projekta *Zlatno ulje za zlatne generacije*.

Učenici su išli u pratnji profesorica Franice Barač i Jelene Šilje Capor.

ZABORAVLJENA RAZGLEDNICA

Naši učenici uključili su se u akciju *Zaboravljena razglednica* koju organizira udruga Ljubitelji hrvatskih tradicija i prirodnih ljepota. Cilj akcije je senzibiliziranje djece na pažnju prema drugima i poticanje slanja razglednica osobama do kojih nam je stalo, običaja koji polako iščezava u ovo digitalno doba.

TJEDAN BOTANIČKIH VRTOVA I ARBORETUMA

Polovicom svibnja obilježili smo Tjedan botaničkih vrtova i arboretuma Hrvatske. Trećaši su svoje učionice zamijenili nastavom u prirodi i to u Arboretumu Trsteno. Uz stručno vodstvo upravitelja gospodina Ivana Šimića učenici su puno naučili. Moramo ih pohvaliti i reći kako je gospodin Šimić bio zadivljen znanjem naših trećaša koje su iskazali tijekom šetnje Arboretumom. Kazao je kako do sada još nije imao skupinu đaka koji toliko poznaju i vole prirodu i prošlost našega kraja.

PROJEKT BOOKMARK

Međunarodna udruga školskih knjižničara (IASL) svake godine organizira međunarodni Projekt Bookmark za listopad – Međunarodni mjesec školskih knjižnica (ISLM Bookmark Project). Projekt uključuje parove škola čiji učenici ručno izrađuju straničnike koji odražavaju temu Međunarodnog mjeseca školskih knjižnica i međusobno ih razmijene.

Tema Međunarodnog mjeseca školskih knjižnica 2013. godine bila je *Školske knjižnice: Vrata u život*. U Projektu Bookmark ove godine sudjelovali su naši učenici trećega razreda. Škola s kojom su se razmijenili straničnici bila je St. Kateri Tekakwitha School iz Kanade. Projekt je realiziran u integriranom nastavnom danu. Na prvom satu naša knjižničarka Andrea Perdija upoznala je učenike s pojmom straničnika, Projektom Bookmark, osnovnim prirodnim i kulturnim obilježjima Kanade i obilježjima škole s kojom će se razmijeniti straničnici. Na sljedećem satu učenici su osmišljavali poruke koje bi mogli napisati na svoje straničnike. Na satu engleskoga jezika te su poruke prevedene. Potom su učenici krenuli u izradu straničnika.

Trećaši na milenijskoj fotografiji „Čitaj mi!“ SAMO 15 MINUTA ČITANJA DNEVNO ZA LJUBAV KOJA ĆE TRAJATI CIJELI ŽIVOT

U projektu nacionalne kampanje *Čitaj mi!*, povodom Europske godine čitanja naglas, 22. listopada 2013. na Stradunu oko Orlandova stupa snimljena je milenijska fotografija Šime Strikomana u kojoj su sudjelovali i naši učenici trećih razrednih odjela.

Cilj je kampanje potaknuti roditelje i druge odrasle da čitati naglas djetetu započnu već od njegovog rođenja. Brojna svjetska istraživanja pokazuju da djeca kojima se čita i govori od najranije dobi brže uče, bolje se snalaze u komunikaciji s drugima i razvijaju predčitalačke vještine, što je izravno povezano s kasnijim uspjehom u školi i životu. Čitanje tako postaje dio svakodnevnoga ugodnog druženja roditelja i djece čime se stvara i posebna emocionalna veza između djeteta i odraslog koji čita.

Partneri kampanje *Čitaj mi!* su: Hrvatsko knjižničarsko društvo, Hrvatsko čitateljsko društvo, Hrvatsko pedijatrijsko društvo, Hrvatska udruga istraživača dječje književnosti, UNICEF te Ministarstvo socijalne politike i mladih.

BRANKA CAPURSO DOBITNICA JE „NAGRADE DUBROVNIKA“

Dobri duh

ZBORNICE I ŠKOLE

Branka Capurso učiteljica je hrvatskoga jezika već četrdeset tri godine. Od 1980. je u našoj školi i krajem ove školske godine odlazi u mirovinu.

Imajući na umu koliko je zahtjevan učiteljski poziv, ona i nakon toliko godina predanoga rada pokazuje zavidnu energiju te ostavlja upečatljiv trag na svojim učenicima i kolegama. Branka je dobar duh zbornice i Škole, sretni smo i ponosni što je s nama.

Gradsko vijeće grada Dubrovnika prepoznalo je njezin trud i zalaganje i dodijelilo joj „Nagradu Dubrovnika“ za 2013. godinu. Čestitamo!

UČENICI OŠ MARINA DRŽIĆA NA FORUMU MLADIH

Forum mladih glavna je manifestacija programa „Mladi i Grad skupa“ kojim se potiče stvaralaštvo i kreativnost mladih u raznim umjetničkim područjima.

Kolendavali smo...

Plesali...

Pisali...

Recitirali...

UČENICI POVIJESNE GRUPE POSJETILI SORKOČEVIĆEV LJETNIKOVAC DANI OTVORENIH VRATA HAZU-A

Povijesna grupa učenika naše škole u pratnji profesorice Jelene Šilje Capor posjetila je Dane otvorenih vrata koje je 19. i 20. studenoga organizirala Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti. Prostori HAZU-a u Dubrovniku nalaze se u Sorkočeviću ljetnikovcu.

Prvi dan predavanje *Politička kultura starog Dubrovnika* održao je dr. sc. Lovro Kunčević. Naši su

učenici upoznali institucije Dubrovačke Republike te kneževu ulogu i moć. Drugi dan predavanje *U potrazi za izgubljenim blagom, ulaganja i vrijednosti u Dubrovačkoj Republici* održao je dr. sc. Relja Seferović. Dr. Seferović govorio je o značaju trgovine solju vinom i voskom, ali i stipendiranju darovitih pojedinaca jer je Republika svoje ljude smatrala velikom vrijednošću i ulagala u njih.

KNJIGA JE POPUT CVJETNOG VRTA KOJI NOSIMO U DŽEPU

Kineska poslovice

Čitanje je opet u modi

*Petra, Mara i Teo,
najčitači 3. razreda*

Projektom Knjigometar koji je trajao od 1. veljače do 1. svibnja 2013. školska je knjižnica potaknula učenike na čitanje neelektirnih djela i osvijestila važnost čitanja.

Projekt se provodio u svim drugim, trećim i četvrtim razredima. Svaki je razredni odjel imao svoj knjigometar u koji bi učenici upisivali pročitane neelektirne knjige posuđene u školskoj knjižnici po slobodnom izboru. Uz posuđenu knjigu učenici su dobili listić koji bi ispunjen vratili zajedno s knjigom. Ti listići, koji nas upoznaju s proširenom temom knjige i donose preporuku o čitanju, stavljali su se na pano u školskoj knjižnici.

NAJBOLE KNJIGE

1. Čarobnica Lili i nogometna groznica – Raymond Knister
2. Drugi dnevnik Pauline P. – Sanja Polak
3. Tajna čokoladnih bombona – Nives Madunić Barišić
4. Grozni Grga – Francesca Simon
5. Maša i gosti – Sanja Pilić
6. Čarobnica Lili u zemlji dinosaura – Raymond Knister
7. Grozni Grga i ukleta kuća – Francesca Simon
8. Totalno ozbiljno savršeni – Desa Muck
9. Grozni Grga i mumijina kletva – Francesca Simon
10. Čarobnica Lili i čarolija strašnoga duha – Raymond Knister

Svaku pročitane knjigu učenik bi ocijenio tako što bi naslov knjige smjestio uz jedan od četiri odgovarajuća *smajlića* koji su se nalazili na panou. Nakon tri mjeseca dobili smo najčitače, top listu najčitanijih i najbolje ocijenjenih knjiga. Učenici su čitali i čitali tako da nisu nagrađeni samo najčitači razreda, već i svi oni koji su u drugom razredu pročitali više od 20, u trećem više od 10, a u četvrtom više od 12 knjiga. Najčitači nagrađeni su, naravno, knjigama.

Projekt Knjigometar nastavlja se i ove godine, od 1. veljače do 1. svibnja, a u njemu mogu sudjelovati učenici drugih, trećih i četvrtih razreda.

NAJČITANIJE KNJIGE

1. Čarobnica Lili leti na Mjesec – Raymond Knister
2. Grozni Grga i ukleta kuća – Francesca Simon
3. Čarobnica Lili u zemlji dinosaura – Raymond Knister
4. Anica i velike brige – Desa Muck
5. Maša i gosti – Sanja Pilić
6. Grozni Grga i tajno društvo – Francesca Simon
7. Čarobnica Lili i tajna potonuloga svijeta – Raymond Knister
8. Čarobnica Lili i nogometna groznica – Raymond Knister
9. Grozni Grga – Francesca Simon
10. Grozni Grga i mumijina kletva – Francesca Simon

Iva Raguž, 6. c

*Paola i Marija,
najčitačice 2. razreda*

*Ana, Nika, Paola i Đive,
najčitačice 4. razreda*

JEDAN DAN U ŠKOLI S POSEBNIM PROGRAMOM

OSMIJESI KOJI GOVORE

Škola s posebnim programom jedina je škola takve vrste u Dubrovačko-neretvanskoj županiji. Djelatnost Škole usmjerena je na predškolski i školski program te radno osposobljavanje, a obuhvaća učenike od 5. do 21. godine. Budući da je rad s djecom složen i zahtjevan, s njima rade defektolozi, logopedi, psiholozi, profesori tjelesne i glazbene kulture te jedan zdravstveni djelatnik. O svome posjetu Školi s posebnim programom pričaju nam Laura i Martina.

Provele smo dan u Školi s posebnim programom. Prvo smo s djecom bile na ručku, a zatim u vrtiću i učionicama. U vrtiću smo se igrali, čitali slikovnice, slagali kockice, gledali slike i zabavljali se. Djeca su bilo jako sretna što nas vide. Upoznale smo Danijela, simpatična dječaka koji nam je prirastao srcu. Zajedno smo pospremali igračke i gledali slike, a on nam je objašnjavao što se na kojoj slici nalazi. S radošću su nam sjeli u krilo i pozirali za fotografije. Vidjele smo i kako izgledaju učionice te materijali za učenje i rad. Mateo je posebno za nas otpjevao pjesmu *Baby Justina Biebera*, što nas je posebno oduševilo. Drago nam je što smo svoje slobodno vrijeme provele u Školi, a ne na računalu. Djeca su nam svojom igrom i smijehom uljepšala dan, a nadamo se, i mi njima. Nismo znale da im treba tako malo da budu sretni. Mogli bi nam biti primjer jer pokazuju da je sreća u malim stvarima. Obećale smo vratiti se čim stignemo.

Martina Terakaj i Laura Žuro, 6. b

Sebastijan sluša božićnu priču

Cure uživaju u igri i odmoru

I dok se igra, Leona pazi gdje joj je brat Mihael

Uvijek veseli Danijel pokazao nam je kakvo nas vrijeme očekuje

Obožava glazbu, i to od Bon Jovija do Justina Biebera - Mateo

Ptičica! Martina i Laura s Mihaelom i Leonom

Zlatno ulje

ZA ZLATNE GENERACIJE

Kada sam, krenuvši u šesti razred, zakoračila u školsko dvorište dočeka me neobičan prizor. Stabla maslina, koja do tada nisam primjećivala, izgledala su kao ptice potkresanih krila. Nisam samo ja bila neugodno iznenađena prizorom, nego i moji profesori koji su u čudu i nevjerici pitali ravnateljicu što se dogodilo bujnim, zelenim stablima. Ravnateljica je objasnila da su stručnjaci iz poduzeća *Vrtlar* napravili ono što je najbolje za masline. Malo tko je vjerovao u oporavak maslina, ali uskoro njihove su se krošnje zelenjele u školskom dvorištu.

A zatim – novo čudo.

Grane maslina povile su se pod teretom zelenih plodova, dječaci se veselili obilju streljiva koje im je bilo na dohvat ruke, djevojčice razgovorima u hladovini zelenih krošanja. Njihova maštanja nisu se mogla ostvariti jer je u sve razrede stigla obavijest o zabrani čupanja maslina. Događat će se nešto važno.

Što će se to važno događati?

Ravnateljica i nekoliko profesora odlučili su pokrenuti projekt *Zlatno ulje za zlatne generacije* u koji će se uključiti svi učenici i djelatnici Škole.

Ideju su poduprle i članice Deše, humanitarne i mirotvorne udruge, te stručnjakinja iz *Vrtlara*, zadužene za pripremu prezentacije o uzgoju i značenju maslina za život čovjeka u našem kraju.

Zamišljeno je da se tijekom jednoga nastavnog dana masline oberu, a zatim odnesu u najbližu uljaru na preradu kako bi se dobilo ulje koje će se pokloniti u humanitarne svrhe. Također se u sklopu projektnoga dana tema masline obrađivala u svim nastavnim predmetima u kojima je to moguće.

Na dan branja u dvorištu je vladala vesela atmosfera. Svatko je pomogao brati i skupljati plodove. Nakon prilično iscrpljujućeg posla imali smo 716 kg ubranih maslina. Profesorica biologije s učenicima Ekološke skupine Škole otišla je u uljaru u primorsko selo Banići. Tamo su se učenici upoznali s procesom dobivanja maslinova ulja koje su na kraju mogli i kušati. Bili smo ushićeni vidjevši krajnji rezultat našega cjelodnevnog rada. Sljedeći dan sedamdesetak litara ulja, dobivenih preradom, rastočili smo u boce ukrašene etiketama koje su izradili učenici Likovne skupine Škole.

Nagrada Zaklade Otisak srca

Ulje smo poklonili Domu za djecu i mlade punoljetne osobe „Maslina“, časnim sestrama koje su udomile naše učenike u vrijeme gradnje nove školske zgrade i još nekim osobama koje su nam pomagale tijekom Projekta. Na poticaj članice udruge Deša, projekt *Zlatno ulje za zlatne generacije* prijavili smo na natječaj *Volontiraj, budi promjena!* Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva. Nakon nekoliko dana, uslijedila je lijepa vijest: Škola je osvojila godišnju nagradu Zaklade *Otisak srca* i dobila 10.000 kuna za osvojeno prvo mjesto. Pozvani smo na svečanu dodjelu nagrade u Zagreb.

U ime škole, na svečanosti dodjele nagrade zahvalio se naš vrijedni šestaš Ante Matijević i ravnateljica Zrinka Capor.

Članove Zaklade darovali smo svojim svježe napravljenim uljem, a slobodno vrijeme u metropoli iskoristili za posjet Prirodoslovnom muzeju i šetnju gradom.

Po povratku iz Zagreba gostovali smo u emisiji HRT-a *Dobro jutro, Hrvatska*, a vijest o uspjehu našega Projekta objavljena je i u lokalnim medijima.

Svi navedeni događaji samo su uvod u nastavak Projekta. Planiramo skupiti i objaviti stare recepte u kojima je maslinovo ulje nezaobilazan sastojak, izrađivati kozmetičke preparate na bazi maslinova ulja i, naravno, i dalje s ljubavlju i poštovanjem uzgajati *stabla koja zlata vrijede*.

Iva Katarina Barač

Kad se male ruke slože, sve se može

Mali, ali kreativni prvaši

Košćela

KAO KRUNA FILMSKE RADIONICE

Prošle je godine suradnjom naše škole i Audiovizualnoga centra Dubrovnik s radom započela filmska radionica pod vodstvom Mara Bošnjaka, Žarka Dragojevića i Alena Ređovića. Prvotni cilj radionice bio je proširiti znanje filmske kulture, no učenici su postigli puno više.

Naučili su kako se snimaju filmovi, kako funkcionira kamera, kako napraviti dobar film i ono najvažnije – osnove glumačkoga i snimateljskog znanja. Naučili su što znači total, srednji plan, pravilo trećine, kako napisati scenarij i knjigu snimanja i još mnogo toga. S filmom *Košćela* započeli su mjesec dana nakon početka drugoga polugodišta. Kažu da se ideja rodila sasvim spontano i potpuno neozbiljno. Zadužili su Mariju Lenu Novak za scenarij. Čim su dobili prve stranice scenarija, odmah su počeli snimati. Carla Lešević i Cvijeto Selmani izmjenjivali su se na kameri, a Ivan Hrnić i Josipa Kuzman na zvuku.

Prve scene snimili su u školi, u učionici broj 9. Glumili su gotovo svi i, iako su puno puta ponavljali scene, nisu odustajali. Mnogi su tada vidjeli da stvaranje filma nije tako jednostavno kao što izgleda. Učenici su se zabavili, naučili nešto novo, a neki su i odlučili čime će se baviti kad odrastu.

Košćela je premijerno prikazana 5. srpnja 2013. u Kinu Slavica. Nakon toga, prikazana je i u Uvali Lapad, Ljetnoj školi filma Šipan i na DuTV-u.

Filmska radionica nastavlja s radom i ove školske godine. U njoj mogu sudjelovati učenici od šestoga do osmoga razreda. Prvo će se snimati kratki filmovi, 2-3 minute, a zatim će se u drugome polugodištu prionuti na snimanje dužega filma. Polaznici filmske radionice nadaju se da će ponoviti, ako ne i nadmašiti, uspjeh *Košće*le.

RADNJA FILMA

Planovi za sječu košće

Doris je djevojčica koja se razlikuje od svojih vršnjaka. Povučena je, nema puno prijatelja, ne zabavlja se kao ostali. Uživa u prirodi i svakoga dana nakon nastave odlazi do košće. Saznavši da neki ljudi namjeravaju posjeći njezinu najdražu košćelu, čime će srušiti i njezin čaroban svijet mašte, Doris odlučuje nešto poduzeti. Pomaže joj Matko, dječak za kojim su lude sve cure u školi, ali i ostali prijatelji iz razreda. Suradnjom i zanimljivim idejama djeca uspiju spasiti košćelu, a Matko i Doris se zaljube.

Glume: Korina Puškarić, Joško Bjelopera, Sara Sušić, Mark Marušić, Josip Lazić, Lucas Dražić, Ana Marija Kos, Marija Lena Novak, Dora Milina, Leila Džanković, Doris Miladin, Ivana Uđenija, Kristina Puljić, Ivan Hrnić, Carla Lešević, Karlo Krilanović, Gloria Duždević, Kristijan Vuletić, Alen Đideliya, Maroje Katić, Mia Banovac, Karla Brnadić

Specijalni gost: Maro Drobnić

Scenarist: Marija Lena Novak

Snimatelj: Carla Lešević, Cvijeto Selmani

Tonski snimatelj: Josipa Kuzman, Ivan Hrnić, Ivana Uđenija, Stela Tošović

Mentori: Maro Bošnjak, Alen Redžović, Žarko Dragojević, Zlatko Tomić

POSJET DOMU MASLINA

Polaznici naše filmske radionice 17. prosinca 2013. posjetili su Dom za djecu i mlađe punoljetne osobe Maslina. Ideju da u ove božićne blagdane razvesele djecu osmislili su sami, a proveli su je uz pomoć svojih mentora. Prikupili su novac, a tajnica radionice Marina Majić odabrala je poklone za svako dijete. Štićenici Doma bili su jako sretni te su, čim su čuli kolendu klape Kaše, odmah istrčali van. Poklon je prvo dobila jednogodišnja Natali, najmlađa štićenica Doma. Hrvatska radiotelevizija snimila je prilog o nesebičnoj gesti naših učenika.

Naši učenici u Domu Maslina

Dobili smo i priznanja...

Volonterski centar Dubrovnik prepoznao je trud polaznika filmske radionice i njihovih voditelja iz Audiovizualnoga centra Dubrovnik te ih proglasio volonterima godine. Dodjela nagrada održana je 5. prosinca 2013. u Saloči od zrcala. Promicanje volontiranja među osnovnoškolcima zaslužuje priznanje, a rad i trud 26 volontera pokazuje i 1680 sati posvećenih stvaranju *Košćele*.

Carla Lešević, 8. c

Nagrada za volontiranje

Članovi filmske radionice 2012./2013.

Na radionici

Premijera u Kinu Slavica

ZNAMO LI PREPOZNATI NASILJE?

Nasilje je već odavno naša svakodnevnica, a porast nasilja među mladima stalno raste. U našoj je školi tijekom godine održano niz aktivnosti usmjerenih na prevenciju nasilja. Da bi prevencija bila uspješna, važno je biti svjestan što je uopće nasilje i znati prepoznati nasilno ponašanje.

Cilj je svakog roditelja sretno i zadovoljno dijete, a kasnije sretna i uspješna odrasla osoba. Kada dijete krene u školu, za njegovu dobrobit brinu se učitelji i svi djelatnici škole. Važno je da u školi vlada pozitivna klima, da dijete u školi ima prijatelje s kojima dijeli svoja iskustva, da se osjeća uspješno i sigurno. Međutim, kako su sukobi uobičajen dio života, i djeca se s njima susreću. Zadatak je odraslih osoba usmjeriti djecu na odgovarajući način kontroliranja emocija i pokazati im najbolje načine rješavanja sukoba. Problem nastaje kada djeca sukobe rješavaju nasilnim ponašanjem. Djeca se ne mogu posve sama nositi s tim problemima, stoga je važna osjetljivost i pravilna reakcija odraslih – roditelja, nastavnika, stručnjaka.

Kada jedno ili više djece učestalo i namjerno uznemiruje i napada drugo dijete koje se ne može obraniti, riječ je o nasilju među djecom. Dva su glavna oblika nasilja – fizičko i verbalno. Fizičko je nasilje najlakše uočiti, ono uključuje udaranje, guranje, čupanje i sl. Verbalno nasilje uključuje oblike poput vrijeđanja, širenje glasina, ismijavanja itd.

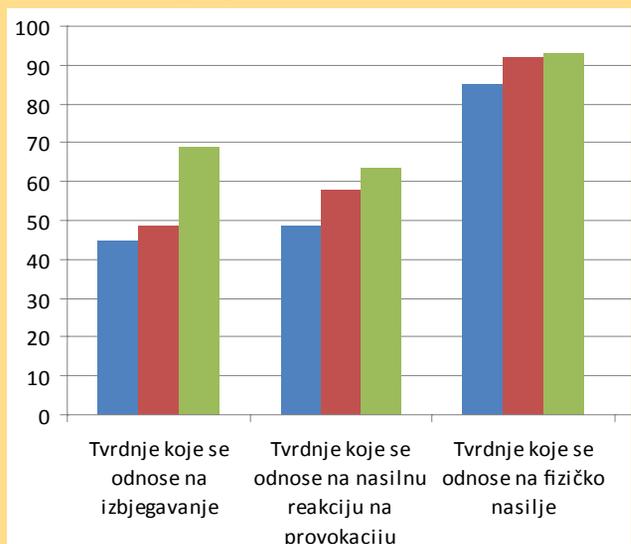
Prema istraživanju UNICEF-a iz 2004. godine 22,3% učenika od petoga do osmoga razreda jednom ili dvaput doživjelo je neki oblik nasilja, a 10,4% doživjelo je zlostavljanje, odnosno učestalo je trpjelo nasilje. Iako 63% učenika kaže da im je žao onih koje drugi zlostavljaju, samo 22% njih uvijek ili često pokušava zaustaviti nasilje.

Često slušamo o učestalosti nasilja u školama, reakciji učenika i učitelja te posljedicama koje nasilje ostavlja. Međutim, rijetko se istražuje učeničko prepoznavanje nasilnoga ponašanja. Upravo smo to zanimljivo pitanje odlučili provjeriti među učenicima naše škole.

Učenici šestoga i sedmoga razreda odgovarali su na jednostavan anketni upitnik, a sudjelovala su

74 učenika (54% dječaci, 46% djevojčice). Učenici su izražavali slaganje ili neslaganje s tvrdnjama koje su opisivale nasilna ponašanja. Opisana nasilna ponašanja odnosila su se na fizičko nasilje (guranje, udarac rukom ili nogom) i nefizičko nasilje, odnosno verbalno, emocionalno i socijalno nasilje (vrijeđanje, ruganje, ismijavanje, širenje glasina, izbjegavanje i ignoriranje, prisiljavanje na neželjene radnje, uzimanje novca, prijetnje). U nekim tvrdnjama, uz opis ponašanja, naveden je i kontekst u kojem se ponašanje odvija. Naprimjer, navedeno je da je učenik bio ljut zbog ocjene, da se ponašanje odvijalo putem društvenih mreža ili da je ponašanje reakcija nakon provokacije drugog učenika.

Postotak učenika koji navedeno ponašanje prepoznaju kao nasilna

Rezultati pokazuju da većina učenika jasno prepoznaje nasilna ponašanja, ali je vrlo zanimljivo razmotriti koja nasilna ponašanja lakše prepoznaju. Kao što smo i očekivali, učenici bolje prepoznaju da je riječ o nasilju u slučaju fizičkoga nasilja. Preko 85% učenika guranje i udarce prepoznaje kao nasilno ponašanje, pa čak i kada je ponuđeno moguće opravdanje (opis da je učenik ljut zbog loše ocjene). Pokazalo se da su učenici šestoga razreda skloniji prepoznati i fizičko i nefizičko nasilje. Također, učenice u većoj mjeri prepoznaju određena ponašanja kao nasilna u odnosu na učenike.

Dosadašnja istraživanja pokazuju da dječaci češće vrše nasilje nego djevojčice. Jedan od mogućih uzroka te razlike jest njihova drugačija percepcija nasilnoga ponašanja.

Kada je riječ o namjernom izbjegavanju, ignoriranju i odbacivanju iz društva, takvo ponašanje učenici češće smatraju nenasilnim ponašanjem. Samo polovica učenika to označava kao nasilno ponašanje. Ovi podatci u skladu su s podacima drugih istraživanja koja pokazuju da ovaj oblik nasilja često ostaje neprepoznat, a posljedice su za žrtvu vrlo ozbiljne. Prema UNICEF-ovu istraživanju iz 2010. godine 7,46% učenika izjavilo je da su ih ostali učenici zanemarivali ili isključivali iz grupe prijatelja. U godinama kada prihvaćenost vršnjaka postaje sve važnija ne čudi da su posljedice usamljenost, nisko samopoštovanje, tuga i nesigurnost.

Znakovit je podatak da nešto manje od polovice učenika smatra da je nasilno ponašanje primjerena reakcija u sukobima koje je druga strana započela nasilnim ponašanjem. Vrijeđanje u sukobu koji je drugi učenik započeo, ruganje nekome tko je bezobrazan i uzvratanje udarca ti učenici ne smatraju nasilnim ponašanjem.

Svakako je pozitivno što možemo reći da većina učenika prepoznaje nasilna ponašanja bez obzira o obliku nasilja i okolnostima u kojima se događa. Pokazalo se da je prisutan stav da ignoriranje i odbacivanje nije nasilje te da je nasilje opravdano kao reakcija na tuđu provokaciju. To možemo smatrati prijedlogom za organizaciju budućih radionica za učenike jer je zajednički cilj da se djeca u školi osjećaju sigurno i sretno.

Danijela Kekez, psihologinja

I MI SMO SE UKLUČILI U BORBU PROTIV NASILJA

Naši učenici sudjelovali su u aktivnostima u sklopu projekta „Živim život bez nasilja“ koji provode Program Ujedinjenih naroda za razvoj (UNDP) i Ministarstvo unutarnjih poslova.

Cilj projekta *Živim život bez nasilja* prevencija je nasilja kod mladih. Na radionici za učenike sedmih i osmih razreda, održanoj 10. listopada 2013. u našoj školi, čuli smo kako prepoznati nasilje, suočiti se s nasilnikom, razviti pozitivne odnose s okolinom, gdje potražiti pomoć u slučaju nasilja itd. O kulturi nenasilja govorili su nam policijski službenici PU dubrovačko-neretvanske i predstavnik udruge *Status-M*. Posebnu su pozornost posvetili muško-ženskim odnosima među mladima.

Istoga dana u Kazalištu Marina Držića prisustvovali smo predstavi *Nasilje, za nasilje nema opravdanja* u režiji Zijaha Sokolovića, UNDP-ova ambasadora dobre volje za toleranciju i nenasilje. Predstava je dio projekta THE/ARTO koji je usmjeren na umjetnost kao način edukacije. Zatim smo uživali u nastupima pijanista Matije Dedića i grupe Apokalipso.

Luka Mazić, 8. c

POSJET POLICIJSKOJ UPRAVI DUBROVNIK

Učenici koji su sudjelovali u radionici programa *Živim život bez nasilja* 25. studenoga 2013., na Međunarodni dan sprječavanja nasilja nad ženama, posjetili su Policijsku upravu Dubrovnik. Uz stručno vodstvo obišli su pritvorske jedinice, operativno-komunikacijski centar policijske uprave i prostorije kriminalističke tehnike, vidjeli uzimanje otisaka prstiju s raznih podloga, a obratio im se i zamjenik načelnika Policijske uprave Tonči Glumac koji je još jednom istaknuo važnost nenasilja i zahvalio učenicima na sudjelovanju u programu.

KRIVI ILI NE – PITANJE JE SAD

Učenici viših razreda naše škole 21. listopada 2013. prisustvovali su gostujućoj predstavi *Kamenje Toma Lycosa i Stefa Nantsoua u izvedbi zagrebačkoga kazališta Mala scena.*

Predstava *Kamenje* bavi se problemom nasilničkoga ponašanja mladih. Samo dva glumca, Marko Hergešić i Filip Lozić, igraju četiri lika, dva tinejdžera i njihove odvjetnike. Tinejdžeri se zabavljaju bacanjem kamenja s mosta na cestu pri čemu uzrokuju prometnu nesreću u kojoj jedan čovjek izgubi život. Daljnji razvoj događanja otvara nekoliko pitanja: jesu li tinejdžeri krivi za ono što su učinili, treba li ih se kazniti iako nisu namjerno uzrokovali nesreću, koliko smo odgovorni za svoje ponašanje, znači li to što smo djeca da ne moramo odgovarati za svoje postupke... Zanimljivo je da tijekom predstave glumci o tome razgovaraju s publikom. Na kraju predstave

glasali smo jesu li likovi iz predstave krivi ili ne. Na web-stranici kazališta Mala scena objavljeni su glasovi sa svih dosadašnjih izvedbi od 13. veljače 2011. do 18. prosinca 2013. Rezultati su sljedeći: 5973 glasa za *krivi su* i 5161 glas za *nisu krivi*. Naravno, cilj predstave nije osuditi ili osloboditi likove, nego natjerati gledatelje, pogotovo djecu i mlade, na razmišljanje o nasilju i odgovornosti za vlastito ponašanje.

ŽIVIMO ŽIVOT BEZ NASILJA

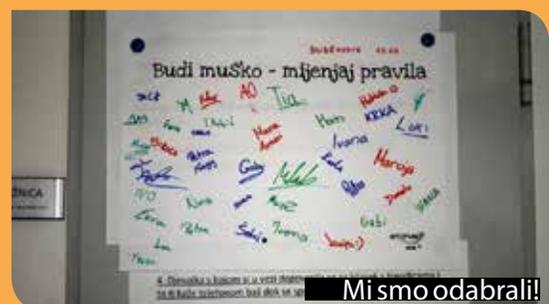
Nasilje je svjesna okrutnost usmjerena prema drugima s ciljem stjecanja moći nanošenjem psihičke ili fizičke boli. Svi znamo što je to nasilje. Učili su nas naši roditelji, tete u vrtiću, profesori... Za neke je to samo definicija, a za neke svakodnevnica.

Postoji nekoliko oblika nasilja: fizičko, emocionalno ili psihičko i seksualno nasilje. Gotovo je svatko od nas bar jednom doživio neki oblik nasilja. Danas je normalno da se dečko obrati curi riječima: „Gdje si, mačko?“ ili je udari po stražnjici. Normalno je da se dečki potuku nekoliko puta tjedno. Problem je u tome što to nije normalno i ne bi trebalo biti uobičajeno. Nasilje je velik problem koji se prečesto ignorira. Ignoriraju ga i djeca i odrasli. U školi nam stalno govore: „Ako je netko nasilan prema vama ili vam prijeti, recite profesorima.“ Ako dijete to učini, profesori će riješiti problem, no samo kratkotrajno. Odrasli često izjave da je dijete preosjetljivo ili da izmišlja. Nasilje u obitelji vrlo je često. Mislim da je to najgori oblik nasilja jer se nitko ne želi miješati u tuđe obiteljske probleme. Roditelji smatraju da je u redu udariti ili kazniti dijete. Misle da će ga na taj način disciplinirati. Osim toga, roditelji znaju i vrijeđati svoju djecu, govoriti im da su nesposobna, lijena, glupa... Djeca počnu misliti da je takav odnos roditelja prema nji-

ma sasvim normalan pa će se i oni u budućnosti jednako ponašati prema svojoj djeci. Djeca koja su žrtve nasilje često misle da su sama kriva i da su zaslužila to što im se događa. Često se čuje rečenica: „Tata me udario zato što sam bio bezobrazan.“ Nitko nema pravo udariti ili maltretirati drugu osobu. Koliko nezrela mora biti osoba koja se izivljava na mlađem i slabijem od sebe? Još je gore to što djeca nasilje iz svoje obitelji prenose dalje, pa se i ona izivljavaju na slabijima. Internet je pružio siguran način vrijeđanja i zlostavljanja. Takav način zlostavljanja često završi žrtvinim samoubojstvom.

Protiv nasilja moramo se boriti. Sami biramo hoćemo li ga ignorirati ili prijaviti.

Marija Lena Novak, 8. c

ZA NASILJE NEMA OPRAVDANJA

Nasiljem nazivamo neugodne, ponižavajuće i bolne radnje jedne ili više osoba nad drugom osobom. Nasilnici su često djeca koja sama proživljavaju nasilje kod kuće pa se iskaljuju na slabijima. Zbog svoje se situacije osjećaju nemoćno, a nasilje nad drugima daje im osjećaj moći.

Više je vrsta nasilja – psihičko (gotovo svakodnevno ponižavanje riječima, uvredama, prijetnjama itd.), fizičko (udaranje, nanošenje boli i tjelesnih ozljeda), obiteljsko (psihičko i fizičko, nasilnici su češće muškarci), ekonomsko (uskraćivanje materijalnih sredstava) i seksualno (uspostavljanje fizičkoga kontakta bez dopuštenja druge osobe). Kako prepoznati uobičajeni sukob od nasilnoga? U „običnome“ sukobu djeca ne inzistiraju da sve mora biti po njihovome, svjesni su razloga sukoba, znaju se ispričati ili prihvatiti činjenicu da nitko nije pobijedio, slobodno pregovaraju da bi zadovoljili svoje želje, mogu promijeniti temu ili otići iz situacije. U nasilnome sukobu postoji namjera da se nanese ozljeda ili učini šteta, sukob je jačega intenziteta i dugotrajniji, posljedice su ozbiljnije, npr. izolacija žrtve, dok se nasilnik osjeća moćnim. Većina se žrtava previše boji istupiti i suočiti sa svojim nasilnikom. Žrtve se boje tražiti pomoć od odraslih. Svjedoci nasilja misle da nije na njima da nešto poduzmu ili jednostavno misle da

nije njihova stvar miješati se. Imam poruku i za žrtve, i za svjedoke, i za nasilnike. Za sve vas koji ste žrtve nasilja: Ne bojte se istupiti i potražiti pomoć. To nije sramotno. To vas ne čini kukavicama. Učinite ono što je ispravno i budite pravedni prema sebi, omogućite si miran život, bez straha i stresa.

Za vas koji ste svjedoci nasilja: Većina se vas vjerojatno smatra dobrom osobom. Ako dopuštate da se nasilje događa pred vašim očima, a ne činite ništa da ga spriječite, onda niste dobra osoba. Nemojte se bojati. Nemojte biti neobzirni. Nemojte dopustiti da nasilje prođe neprimijećeno i nekažnjeno. Otkrivanjem nasilja i nasilnika pomažete društvu. Budite primjer drugima, spriječite nasilje u korijenu i dokažite da ste dobra osoba.

Za sve nasilnike: Ako je razlog vašega ponašanja prema drugima nasilje koje netko vrši nad vama, prijavite svojeg nasilnika. Nemojte nanositi bol drugima samo zato što vas boli. Time vam neće biti lakše. Time otežavate još jedan život. Ako je razlog vašega nasilničkog ponašanja višak energije, upišite se na neki sport, ispucajte taj višak na nešto dobro. Ako imate sadističkih sklonosti, potražite pomoć psihologa. Nemojte drugima zagorčavati život.

Nasilje nije rješenje. Postanite primjer, prekinite s nasiljem, rješavajte probleme mirno i civilizirano. Učinite ovaj svijet mirnijim mjestom jer odricanjem od nasilja možete uljepšati ili čak spasiti nečiji život.

Stella Worman, 8. c

Idemo dalje...

Ivan je doselio u Zagreb i sretan krenuo u novu školu. S novim knjigama, k novim prijateljima. I sve je bilo dobro dok nije ušao u učionicu. Svi su odmah vidjeli njegove velike uši i učionicom se prolomilo: „Klempo! Odakle si, Klempo?“

Maris je dobila jedinicu i jedva našla hrabrosti reći mami što se dogodilo. Mama se izderala na nju i nazvala je glupim i jadnim djetetom.

Na igralištu su pretukli dječaka. Nisam se htjela miješati. „Nije to moja stvar“, pomislila sam i udaljila se. A dječak je ostao ležeći i plačući. Ne znam što se kasnije dogodilo.

Marka već mjesec dana nema u školi. Ne znam što mu je, ali načula sam razgovor mame i tate. Kažu da Marka otac, pijanac, tuče i ne da mu ići u školu.

Za ovakve vrste nasilja čujemo svaki dan, susrećemo se s njima, ali na njih se ne obaziremo. Idemo dalje.

Leona Leto, 7. b

Mungosa nikad zaboravit ne ću

Sam bijaše, svi ga ostaviše, a tugu svoju on nasiljem zaogru.

Mungos Nevada iz Ulice lipa. Kud on prođe, strah zavlada.

Pištoljem djecu plašio, dječju sreću gasio jer svoju nije spasio. Nasilnik bijaše, al' ne zbog zloće.

Nasilnik bijaše zbog ruke u prazno pružene, zbog srca meka, duše u tamu utopljene.

I da ne bi Velikog Toma, koji mu pokaza put do doma, postao bi Tugoljub Treći tugu koji samoćom liječi.

Mario Tošić, 7. c

Bio jednom jedan dječak

Bio jednom jedan dječak, brz i jak. Po gradu vrludao, svakoga udarao.

A kad je ostario, sretan nije bio. I njega su gnjavili, svašta mu radili.

Zažalio je što je nasilan bio, ali bilo je već kasno ništa se promijeniti unazad ne da.

„O meni će govoriti što sam zaslužio.“ Znao je to i bilo mu žao.

Miho Zelen, 7. c

DUBROVČANI SU SE NEKADA
VOZILI VLAKOM I TRAMVAJEM

Tracičnice

KOJE SU OSTAVILE TRAG

Vlak

Krajem 19. stoljeća Austro-Ugarska je počela graditi uskotračne pruge na području Bosne i Hercegovine. One su povezivale Metković, Ploče i Dubrovnik (Gruž) s mjestima u njihovu zaleđu. Veći dio pruge bio je skriven ispod tunela jer se u to vrijeme Austro-Ugarska bojala talijanskoga napada. Željeznička pruga Gabela-Zelenika (Boka kotorska) svečano je otvorena 15. srpnja 1901. Bila je to pruga s odvojcima između Uskoplja i Gruža te Huma i Trebinja. Tim je putom vozio poznati Čiro. Vodio je od Gruža preko Sustjepana i Šumeta do Brgata pa dalje do Uskoplja. U početku je Čiro bio samo teretni vlak, ali je kasnije postao putnički. Imao je dva razreda. I u jednome i u drugome bile su drvene klupe, no u prvom su one bile prekrivene jastucima. Vlak nije imao restoran ni zahod kao današnji vlakovi. Bio je jako spor pa bi ljudi katkad iskakali iz njega i nastavljali pješice. Sedamdesetih godina 20. stoljeća ukida se željeznički promet po Bosni i Hercegovini i južnoj Dalmaciji. Vlak Dubrovnik-Čapljina posljednji je put vozio 1. lipnja 1976. Time je Dubrovnik izgubio jedinu željezničku vezu sa svojim zaleđem.

Popularni Čiro

Tramvaj

Dubrovački tramvaj pušten je u pogon 22. prosinca 1910. Postojale su dvije tramvajske linije, od Pila do kolodvora te od Pila do Lapada. Uoči Prvoga svjetskog rata postojala je zamisao da se pruga produži od Pila do Ploča, ali to nije ostvareno. Od samoga početka tramvaj je imao poseban vagon za poštu. Zbog starosti i otkazivanja kočnica tramvaj broj 5 iskočio

je iz tračnica spuštajući se od Boninova prema Pilama. U toj je prometnoj nesreći, do koje je došlo 7. ožujka 1970., život izgubio jedan putnik, a 14 ih je ozlijeđeno. To je samo ubrzalo odluku o ukidanju tramvaja koja je provedena već 20. ožujka iste godine. Posljednjih nekoliko godina govori se o oživljavanju dubrovačkoga tramvaja, no ništa se slično nije dogodilo.

Prepoznatljiva žuta boja dubrovačkog tramvaja

Prometna nesreća 1970.

NEKOLIKO ZANIMLJIVOSTI DUBROVAČKOME TRAMVAJU

- bilo je moguće naručiti posebne tramvajske vožnje izvan voznoga reda
- ljudi u Dubrovniku zvali su ga **eletrični travanj**
- kada je počeo s radom, u nekim našim gradovima još nisu zasvijetlile prve žarulje
- prvi su tramvaji bili tamnozeleni, no ubrzo su ih zamijenili žuti
- tijekom šest stoljeća tramvaj je preveo oko 100 milijuna putnika te prešao preko 20 milijuna kilometara
- na mnogim mjestima u gradu možete vidjeti tragove nekadašnjeg tramvaja – stup nosač napojnoga kabela na Pilama, tragovi otpilanih stupova pored Pomorske škole, šine u remizi i Uvali Lapad...
- očuvani primjerak dubrovačkoga tramvaja možete vidjeti u Tehničkom muzeju u Zagrebu

Laura Žuro, 6. b

IVICA HAJDIĆ, PROF. FIZIKE

SAMO HAJDUK ŽIVI VJEČNO

Znamo da radite i u Ekonomskoj i trgovačkoj školi. Gdje vam je bolje?

Drage su mi i jedna i druga, svaka na svoj način. Iskreno govoreći, puno je ležernije raditi u osnovnoj školi zato što se uz rad s mlađim uzrastima i sam često osjećam kao dijete. Rad s djecom me ispunjava, jednostavno sam se našao u ovoj profesiji tako da sam zadovoljan radom u objema školama, u svakoj na svoj način.

Koja vam je najdraža generacija osmaša?

Svaka generacija nosi nešto novo, nove zanimljivosti, nove spoznaje, dobre i loše, tako da je teško generalno reći. Budući da sam išao na ekurzije s osmašima svake godine, tek poslije ekurzije, gdje učenici pokažu svoje pravo lice, mogu iznijeti dojam o određenoj generaciji. Favorita baš i nemam.

Jeste li ikad bacili koga?

U ovoj školi na polugodištu da, na kraju ne. Ali ako postoje svi elementi za negativnu ocjenu, nije isključeno. Za sve postoji prvi put.

Koji vam je najdraži sport?

Nogomet, strastveni sam navijač Hajduka od malih nogu. Torcida mi je u srcu. Pratio sam uživo mnoge utakmice, na Poljudu, ali i na gostovanjima. Žao mi je što mlađe generacije nemaju strast i toliku simpatiju za naše klubove. Važniji su im Barcelona, Real Madrid, Arsenal itd. Hajduk je svetinja, ponos, Dalmacija, prkos i južnjački dišpet. Teško je to opisati nekome tko nije istinski Torcidaš. Kao što pjesma kaže: *Samo Hajduk živi vječno.*

Nedavno ste se oženili, čestitamo! Kako je to biti u braku?

Hvala! Super osjećaj. Ja sam po prirodi obiteljski čovjek, tako da se osjećam sretno i ispunjeno. Obitelj je nešto najvrjednije na svijetu.

Gdje radije provodite vrijeme, na Mljetu ili u Dubrovniku?

Ja sam ponosan na svoj Mljet i osjećam se kao pravi Mlječanin. Rado provodim vikende i praznike na otoku. S druge strane, ovo je moj grad, ovdje sam proveo srednjoškolske i studentske dane. Mi Mlječani smo administrativno i emocionalno vezani za Dubrovnik i povijesno smo u simbiozi s Gradom tako da mi je lijepo i ovdje i na Mljetu, na drugačiji način. Dubrovnik je poseban, jedan i jedinstven i mogu biti sretan da sam dio Grada. Otok Mljet je po mišljenju mnogih među najljepšim otocima svijeta. Dakle, ja sam sretnik što mogu kombinirati ove dvije ljepote.

Što najviše volite jesti?

Volim riblje specijalitete kao pravi otočanin, ali više-manje sve mi je drago što je jestivo. Izbjegavam fast food, ponekad pojedem pizzu. Ipak, favorit bi bile školjke i pečena riba.

Bojite li se čega?

Bojim se bolesti, tragedija, teških obiteljskih situacija, svega onog što ljudi često uzimaju zdravo za gotovo.

Koliko često udarate glavom o zid iznad vrata?

Zbog svoje visine navikao sam se saginjati tako da mi je potpuno prirodno „pokloniti se“ kad negdje ulazim.

Luka Mazić, 8. c

ANA ŠIMUNDIĆ, PROF. GEOGRAFIJE

opaska / **stručna služba**
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/**pločice**
odbojka/**košarka**
štikle/**tenisice**
matematika/**hrvatski**

ALIS ŠTETA, PROF. ENGLLESKOG JEZIKA

opaska / **stručna služba**
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/**pločice**
odbojka/**košarka**
štikle/**tenisice**
matematika/**hrvatski**

Koliko vam vremena treba da se ujutro spremite?

Pa, dosta sam spora i nespretna, pogotovo ako malo spavam preko noći, tako da mi treba oko sat vremena da uputim sebe i svoju kćer u školu.

Primijetili smo da ste često u crnome, zašto volite baš tu boju?

Dobro se osjećam, volim crnu boju, odgovara mi.

Jeste li ikada nosili aparatić za zube?

Jesam, i to jako kasno, s trideset i nešto godina.

Svirate li neki instrument?

Nažalost ne, ali sam u svoje vrijeme pjevala u crkvenome zboru.

Kako provodite ljetne praznike?

Kupam se, šećem, kuham i često pravim kolače.

Koliko ste izlazili u mlađim danima?

Nisam baš puno, bila sam školski tip, više sam učila nego izlazila. Počela sam izlaziti dosta kasno.

Otkrijte nam tko je bio vaša prva simpatija.

Bilo je to u šestom razredu osnovne škole, njegovo ime bilo je Slavko. Bio je glavna faca i zbog toga je prohodao sa starijom curom iz škole.

Koje je vaše djevojačko prezime?

Moje je djevojačko prezime Čagalj.

Što biste napravili da dobijete na lotu?

Putovala bih, vidjela bih mnoge znamenitosti i razmišljala gdje uložiti ostatak novca.

Koliko testova mislite napraviti za šeste razrede?

Bit će dosta testova, svaka cjelina će biti podijeljena.

Petra Antea Poljak, 6.a

blic
anketa
PROHVALI SMO ZBORNICOM I SVAŠTA SAZNALI

BRANKA CAPURSO, PROF. HRVATSKOG JEZIKA

opaska / stručna služba
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/**pločice**
odbojka/**košarka**
štikle/**tenisice**
matematika/**hrvatski**

SANJA VIOLIĆ, PROF. MATEMATIKE

opaska / stručna služba
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/**pločice**
odbojka/košarka
štikle/**tenisice**
matematika/hrvatski

PETRUNJELA VUKOVIĆ, PROF. LIKOVNE KULTURE

opaska / stručna služba
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/pločice
odbojka/košarka
štikle/**tenisice**
matematika/hrvatski

FRANICA BARAČ, PROF. BIOLOGIJE

opaska / stručna služba
brza hrana / **zdrava hrana**
bicepsi/**pločice**
odbojka/košarka
štikle/**tenisice**
matematika/**hrvatski**

Antonela i Marina

Uvijek im je zabavno
– Bruno i Lucijana

Marija sa svojom asistenticom

Ivo i Ivana vesele se
zajedničkom radu

ASISTENTI U NASTAVI U NAŠOJ ŠKOLI RADUJEMO SE SVAKOM UČENIKOVU USPJEHU

Asistent u nastavi osoba je koja pruža pomoć učeniku s teškoćama. Njegova pomoć ovisi o individualnim potrebama i sposobnostima učenika. Naše asistente zapošljava Centar inkluzivne potpore IDEM. Osnovan je 1994. u Zagrebu, a cilj mu je djecu s teškoćama uključiti u redovan sustav odgoja i obrazovanja. U rad Centra uključeni su liječnici, psiholozi, pedagozi,

profesori te stručnjaci s područja edukacijske rehabilitacije.

U našoj je školi četvero djece s asistentima. Lucijana, Ivana, Marina i Žana nesebično pomažu našim prijateljima Brunu, Ivu, Antoneli i Mariji. Asistenti nerijetko pomažu i ostalim učenicima u razredu. Rad s djecom s teškoćama u razvoju težak je i zahtijeva razumijevanje i strpljenje.

VIŠE O DUŽNOSTIMA I BRIGAMA ASISTENATA REKLA NAM JE NAŠA SOCIJALNA PEDAGOGINJA MARTINA DUMANČIĆ VRANJEŠ U KRATKOM INTERVJUJU.

Koji je fakultet potrebno završiti kako bi mogao obavljati posao asistenta?

Da bi mogao biti asistent, potrebno je završiti učiteljski fakultet, pedagogiju, psihologiju i slično. Ako dijete ima poteškoće u kretanju, onda to može biti i fizioterapeut.

U našoj je školi četvero učenika s asistentima. Je li to zadovoljavajuća brojka?

Svakako, što manje djece ima problema s rastom i razvojem, to bolje!

Koliko je teško učiti o tuđim problemima?

Nije toliko teško ako voliš taj posao.

Je li asistent posao koji možeš raditi na nagovor?

Ne, ako to ne radiš sa srcem, onda nije dobro. Kada taj posao radiš sa srcem i željom, onda ga i ne

gledaš kao problem, nego te svakodnevno ispunja svaki učenikov uspjeh i pomak.

Koliko je teško i bitno ne pokazivati svoje privatne probleme i raspoloženja?

Jako je bitno da svaki dan dođeš nasmijan i da se ne žališ, nego da bodriš učenika.

Kako se određuje kojeg će asistenta učenik dobiti?

Najprije se gledaju osobine djeteta i asistenta.

Kada bi bilo poželjno da dijete počne raditi s asistentom?

S djetetom je potrebno raditi od rođenja, a najbitnije je da dijete već u prvom razredu dobije asistenta koji će biti uz njega tijekom cijeloga školovanja.

Gabriela Tutek-Primorac, 5.b

ASISTENTICA ŽANA

Kada dolazim na posao, moram sa sobom donijeti pozitivnu energiju. Mariju motiviram za rad, pomažem joj da lakše svlada gradivo, organizira svoje obveze i sl. Bitno je da asistent i učenik osluškuju jedno drugo kako bi bolje funkcionirali, no u nekim je situacijama potrebno malo povisiti glas kako bi učenik ozbiljno shvatio zadatke.

ASISTENTICA IVANA

U radu s Ivom treba puno razumijevanja, strpljenja i poticanja na rad. Poteškoća nema, a cilj je olakšati mu razumijevanje i svladavanje gradiva.

ASISTENTICA LUCIJANA

Bavim se ovim poslom jer je povezan s osnovnom školom, što će uskoro biti i moja zvanje jer studiram za učiteljicu. Veseli me druženje s Brunom, ali i razredna atmosfera. Svoj posao smatram zabavnim i inspirativnim. Brunu pomažem u kretanju.

ASISTENTICA MARINA

U školskim avanturama s Antonelom potrebno je pružanje pomoći i podrške u učenju, izvršavanju zadataka i školskih obveza kao što su čitanje, pisanje, prepisivanje s ploče i odgovaranje na profesorova pitanja.

Ana Nika Škurla, 5. b

ŠKOLSKE MUKE Prelazak u peti razred nije nimalo lagan. Pročitajte kako se snalaze naši petaši i što savjetuju onima koje to tek čeka.

Dnevnik petašice

11. studenoga 2013.
(Ponedjeljak nije moj dan.)

Svako jutro počinje kao danas. *Diži se, Lorena, požuri, idemo!* Čudni su ovi odrasli, uvijek im se žuri. U školi je sve bilo dobro do trećega sata kada sam zamijenila predmete i ušla u pogrešnu učionicu. Zamislite čuda kada sam čula smijeh i osvrnula se oko sebe, a ono neka druga djeca. *Zemljo, otvori se, pomislila sam i pojurila van.* Nedostaju mi dani kad sam uvijek bila u istoj učionici pa se nisam mogla sramotiti. Kad sam napokon krenula doma, pobjegao mi je autobus.

12. studenoga 2013.
(Liječnik ili liječnica?)

Jutro kao i jučer. Kada odrastem, mislim da zbilja neću žuriti. Naći ću posao gdje se sve radi polako, pa čak i ide na posao polako. Prvi sat novi predmet, tehnički. Dobro bi prošao da mi kutija iz tehničkog nije ostala u učionici. Joj, kojoj ono učionici? Pošla sam je tražiti i nije je bilo. Mama će se jako obradovati. U testu iz prirode umjesto *liječnik* napisala sam *liječnica*, koji sam ja biser. Što li je tek profesorica pomislila? Pod stresom sam s ovim testovima, pišu se 45 minuta i gotovo, već ulazi neki drugi razred. U učiteljice smo mogli pisati testove malo duže.

13. studenoga 2013.
(Glava u oblacima!)

Dragi dnevniče, napokon srijeda. Nisam mislila da ću nešto zabrljati, ali jesam. Počet ću vjerovati mami kada kaže da mi je glava u oblacima. Zamisli, pošla sam po dnevnik i umjesto u prostoriju s dnevnicima ušla u učionicu punu djece. Ah, kako bi bilo dobro ponekad biti nevidljiv! I taj dnevnik, neke ga profesorice same uzmu, nekima ih treba donositi, kao da ja mogu to sve zapamtiti.

Mama me jutros nije požurivala, divota. Dok me vozila u školu, podsjetila me da stavim papirnate maramice u torbu. Napokon moj red! Rekla sam da je sad NJOJ glava u oblacima jer je moju školsku torbu stavila u gepek. Mama me čudno pogledala i rekla mi da torbu nije ni vidjela, a kamoli dirala. Zamisli, dnevniče, moj šok kad sam shvatila da mi je torba ostala doma. Pa tko ide u školu bez knjiga?! Ja sam zbilja čudo od djeteta, blago mojim roditeljima.

14. studenoga 2013.
(U glavu bih zaboravila da mogu!)

Napokon petak, vikend je blizu, odmor, juhuuu!!! Školski je dan bio super, bez neugodnosti, čudo jedno. Ali ja ne bih bila ja kad bi sve prošlo kako treba. Nakon škole s prijateljicom sam se penjala po maslini u dvorištu. Pošla sam sići i poskliznula se, u zadnji sam se tren uhvatila za granu. Nisam pala, ali hlače su mi se poderale. Kako će mama biti sretna, opet. Uh, dobro da je prošao ovaj tjedan. Sutra je novi dan, puno bolji. Ili će postati bolji čim napišem 5948 domaćih.

15. studenoga 2013.
(Padam s Marsa, ali i sa stabala.)

Lorena Madeško, 5. b

SAVJETI ZA USPJEŠNE PETAŠE

- * Kupi kvalitetne tenisice jer u pet minuta maloga odmora moraš trčati maraton da bi prešao iz jedne učionice u drugu.
- * Vježbaj brzo jedenje marende jer odmor traje samo 15 minuta.
- * Upiši se na neki sport jer trebaš nositi 20 kilograma knjiga svaki dan.

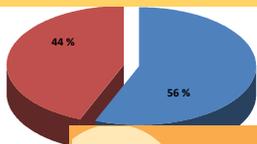

VIRUSI S IGARA PRELAZE NA LJUDE

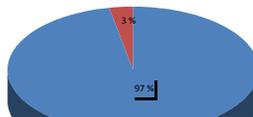
Računalo je najpoznatiji mediji ovoga stoljeća. Kao i ostali mediji, ima i dobre i loše strane. Preko njega se možemo informirati, zabaviti, pronaći prijatelje pa čak i nešto naučiti. Popularnost kompjutorskih igrica kao što su LoL, Wow, Minecraft..., ali i društvenih mreža, među kojima su najpoznatije Facebook i Twitter, nezaustavljivo raste. Ispitali smo koliko su naši učenici „zaraženi“ računalom, odnosno igricama.

Rezultati ankete provedene na 100 učenika od 5. do 8. razreda pokazuju da čak 97% naših učenika igra kompjutorske igrice. Poznato je koliko su igrice popularne, no dobiveni postotak ipak iznenađuje. Unatoč uvriježenome mišljenju da su igre više za dečke, čini se da cure nimalo ne zaostaju za njima. Zabrinjava podatak da naši učenici najradije igraju GTA, igricu koja je nasilna i stoga zabranjena maloljetnim osobama. Zbog prezaposlenosti, informatičke nepismenosti, nezainteresiranosti itd. roditelji često i ne znaju što njihova djeca rade kada su na računalu. Stroži nadzor roditelja sigurno bi spriječio brojne neželjene posljedice – hakiranje profila, upoznavanje s opasnim osobama preko društvenih mreža, narušeno zdravlje zbog dugotrajnoga sjedenja i gledanja u ekran, dostupnost neprimjerenih sadržaja... Da igrice pogoršavaju njihov školski uspjeh, smatra 46% ispitanih učenika. Učenici koji zaboravljaju donijeti knjige, napisati domaći rad, pročitati lekturu i slično ne zaborave svaki dan staviti nekoliko svojih slika na Facebook ili Instagram. Ne zaboravite da je bolje zagrijati stolicu učenjem nego chatanjem.

Mirta Čengija, 6. a

Spol ispitanika

Igrate li kompjutorske igrice?

RIJEŠI KVIZ I SAZNAJ JESI LI OVISAN O INTERNETU!

1. Sutra je test iz matematike za koji nisi učio/la. Odjednom ti na mobitel dolazi poruka s Facebooka. Ti:

- a) nastavljaš učiti i zanemaruješ poruku
- b) odlučiš da ćeš 5 minuta chatati pa nastaviti učiti
- c) kreneš se dopisivati umjesto da učiš za test

2. Najzabavnijim ti se čini:

- a) LoL
- b) Wikipedia
- c) Facebook

3. Koliko vremena dnevno provodiš na internetu?

- a) 30-ak minuta
- b) više od 45 minuta
- c) više od 2 sata

4. Kako prolaziš u školi?

- a) trica, zlatna sredina
- b) dvica mi je dovoljna, trica još bolja
- c) s vrlo dobrim ili odličnim uspjehom

5. Radije bi:

- a) igrao/la igricu o pravljenju kolača
- b) čitao/la na internetu o pravljenju kolača
- c) napravio/la kolač

6. Što najčešće radiš s prijateljima?

- a) dopisujem se s njima preko mobitela ili Facebooka
- b) idem s njima u šetnju ili na igralište
- c) satima razgovaram telefonom

7. Gdje bi najradije proslavio/la rođendan?

- a) kod kuće jer se tako najviše družimo
- b) u igraonici da pobijedim prijatelje u LoL-u, ipak je moj rođendan
- c) u kinu uz najnovije filmske hitove

8. Kako ćeš pripremiti referat iz prirode?

- a) pronaći ću informacije na Portalu za škole
- b) kakav referat, moram prijeći misiju na GTA
- c) poći ću u knjižnicu i zamoliti knjižničarku da mi preporuči knjige koje će mi pomoći.

Bodovi: 1.a.5.b.2.c.0; 2.a.2.b.5.c.0; 3.a.5.b.2.c.0; 4.a.2.b.0.c.5; 5.a.0.b.2.c.5; 6.a.0.b.5.c.2; 7.a.5.b.0.c.2; 8.a.2.b.0.c.5

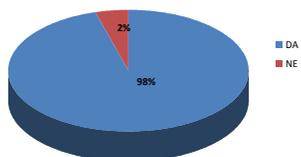
0-13: PAZI!!! Tragičan si ovisnik o internetu. Ako to ne popraviš, nema nade za tebe. Savjet: uhvati se knjige!

14-19: ZASAD DOBAR – Uspješno pronalaziš vrijeme i za internet i za učenje. Savjet: nemoj dopustiti mračnim stranama interneta da te zarobe.

20-25: OPUSTI SE! Previše se umaraš, moraš pronaći i malo slobodnoga vremena. Savjet: posjeti stranice koje te zanimaju, poput Wikipedije na kojoj možeš pronaći mnoštvo korisnih i zabavnih informacija.

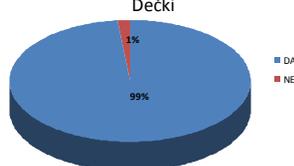
Sims je strateška virtualna igra o ljudima (Simljanima) i njihovim životima. Možete je igrati samo ako kupite originalan CD. Neki je uspiju skinuti s interneta, ali time riskiraju virus. Morate se odlučiti za članove svoje virtualne obitelji – birate oblik tijela, boju kose i očiju, odjeću itd. Možete izabrati djecu, odrasle ili starce, kao i broj članova. Nakon toga birate ime. Donosite odluke o tome kako će Simljani provoditi svoje vrijeme, organizirate higijenu, spavanje, posao, zabavu, čitanje i ostale aktivnosti. Od novca koji dobijete na poslu gradite kuću, a možete imati i bazen. Članovi vaše obitelji ne smiju biti loše volje. Djecu morate naučiti pisati domaći rad, a stariju i naučiti kuhati kako vam kuća ne bi izgorjela. U tome će vas slučaju posjetiti gospođa Smrt. Ako im to dopustite, Simljani mogu imati i određenu količinu slobodne volje. Ova je igrice prodana u više od 6 milijuna primjeraka zbog čega je postala najprodavanija računalna igra u povijesti.

Igranje kompjuterskih igrica
Cure

Mirta Čengija, 6. a

Igranje kompjuterskih igrica
Dečki

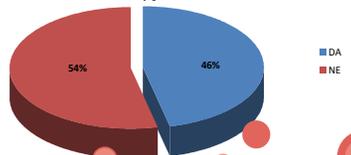

League of Legends

Ova popularna igrice naziva se i LoL. Da biste je igrali, morate se registrirati i preuzeti je na svoje računalo. LoL se temelji na borbi, pobjedi i zauzimanju teritorija. Među brojnim likovima izabirete jednoga s kojim ćete se boriti, a posebnim mu novcem kupujete opremu. Možete imati prijatelje s kojima se borite. Tri su različita mjesta za borbu. U prvome mjestu zauzimate protivničke baze da biste pobijedili i došli do protivničkoga dijamenta iz kojeg izlaze pomoćni borci (Minioni). U drugome borilačkome mjestu tvoj tim treba zauzeti sve baze i zadržati ih. U svakomu je timu pet članova. U trećem je mjestu manje baza, a pravila su jednaka kao i u prvome. U toj se bitci bori troje protiv troje. LoL je po broju sati koji se na njemu provode najigranija igrice na svijetu.

Iva Matijašević, 6. a

Smatraš li da igrice negativno utječu na tvoj uspjeh u školi?

GTA ili Grand Theft Auto serijal je videoigrice nastao 1997. Igrači biraju jednoga od osam likova. Likovi su kriminalci koji šecu gradom i obavljaju zadatke kako bi prešli misije. Zadatci su obično krađa automobila, pljačka banke, ubojstvo i slično. Time lik napreduje u kriminalnome društvu, ali i upada u probleme s policijom. Igraču su na raspolaganju razne vrste oružja i vozila, a moguće ih je dobiti još ako zna šifre. Čak i tijekom obavljanja zadataka igrač ima određenu slobodu, po čemu se GTA razlikuje od većine akcijskih igara. Zbog izraženoga nasilja ova je igra izazvala dosta kontroverzi pa je zabranjena za mlađe od 18 godina.

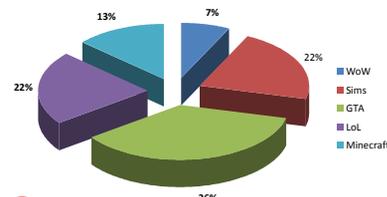
Jelena Katić, 6. a

Moje računalo

Moje računalo, moj najbolji prijatelj. U njemu pronalazim sreću. Uvijek je uz mene. Svako jutro nas dvoje pročavrljamo. Moji ga problemi uvijek zanimaju. Kada se nemam s kim družiti, ono je tu za mene. Stekli smo mnoga životna iskustva. Koliko sam ga puta pokvario, popravio, zamijenio neke dijelove... Uvijek se pokušavalo održati na životu. Preko njega ušao sam u virtualni svijet i upoznao mnogo prijatelja. Kada bi mi ga roditelji zabranili, nekako bih se prikrao do njega. U posljednje me vrijeme počeo ignorirati. To mi se nije sviđjelo. Stalno sam ga pitao što mu je, ali on i dalje nije obraćao pažnju na mene. Nažalost, jednoga dana jako se razbolio. Virus, poznat kao Geefo, napao je njegovo tijelo. Pokušao sam ga izliječiti, no virus se sve više i više širio. Došao je i taj dan – PREMINUO JE! Virus je razbolio cijeli sistem i došao do srca, do njegove matične ploče. Nije više mogao izdržati i bez pozdrava me napustio. Bio sam neutješan, plakao sam kao rijeka Volga. Nisam ni jeo ni pio dok mi se nije pojavio u snu. Rekao mi je da ću dobiti novo računalo i da se ne brinem. Sljedeći dan, nakon sve te muke, obećanje oca da će mi kupiti novo. Ne znam hoće li ono biti dobar prijatelj kao i staro. Nadam se da ću u njemu pronaći sreću.

Ivan Hrnić, 8. c

Odaberi najdražu igrice.

Neka čuda uhvatiš, A NEKA UHVATE TEBE

Grupa Silente osnovana je 2006. godine, a čine je braća Sanin i Tibor Karamehmedović, autori tekstova i glazbe, pjevačica Doris Kosović, bubnjar Ivuša Gojan, klavijaturist Šimun Končić te violinistice Lorena Milina i Ana Vlainić. Njihov album *Lovac na čudesa* pun je hitova, poput *Terce na tišinu* i *Još jednom*. Upoznajte našu najdražu dubrovačku grupu.

Već se sve zna o vašim početcima, promjeni imena, dolasku novih članova... Što biste učinili da se netko od bivših članova poželi vratiti u bend?

Nismo razmišljali o tome. Pretpostavljamo da bi nam bilo žao. Žao jer su nam ti ljudi jako dobri prijatelji, a sviračka mjesta u bendu su popunjena i dodatni svirači bili bi samo višak. Bilo nam je lijepo tih dana i zahvalni smo svima koji su svirali s nama. Ti su ljudi ostavili velike utjecaje na nas.

Pretpostavljamo da dosta obožavatelja, barem onih iz drugih gradova, vjerojatno ne zna koliko godina rada stoji iza vašega uspjeha. Smeta li vam to?

Doživljavaju nas kao instant-senzaciju i to nam smeta, a mi zapravo jako dugo ovo radimo i prošli smo mnogo teških dana da bismo došli do pozicije na kojoj smo danas. Ali ništa strašno, mi znamo što radimo i veseli nas kad se nekome sviđa naš rad. Tako to mora biti.

Počeli ste u prostoru Kluba Orlando, gdje sada vježbate?

Još uvijek vježbamo u prostorijama Orlando. Trenutačno smo u jednom malom prostoru, nekad bude gužva pa Sančo svira iz hodnika. Nakon prvog prostora u Orlando svirali smo u jednoj kući na Bosanci pa duže vrijeme u prostorijama razrušenog hotela u Kuparima. Nakon Kupara opet smo se vratili u prostor Udruge mladih Orlando i do danas

smo tamo. Udruga mladih Orlando bila je polazište za jako puno dobrih bendova. Preporučamo svima, koji imaju bilo kakve umjetničke ambicije, da se jave u Udrugu i porazgovaraju malo s ljudima.

Jeste li prije Silentea svirali u drugim bendovima?

Ne. Samo su Šimun (klavijature) i Ivuša (bubnjevi) svirali u drugim bendovima prije Silentea. Ivuša je svirao u 90% gradskih bendova koji su bili aktivni u to vrijeme. Doris je kao mala nastupala po raznim festivalima. Nastupila je i u nekad vrlo popularnoj emisiji *Turbo Limach Show*. Ima videozapisa na internetu, tko dovoljno dobro traži, može to i pronaći.

Sedam ljudi u jednome bendu, sedam različitih karaktera, ukusa, želja... Ima li ponekad svađa i kako ih rješavate?

Pa svađamo se, ali s obzirom na to koliko nas je u sastavu, možemo čak reći da se ne svađamo puno. Bude tu nervoze, umora, različitosti u glazbenim ukusima itd. Riješimo to nekako. Sve prođe, tako i ljutnja.

Što mislite o bendovima koji nastaju audicijama, mogu li i oni tako dobro funkcionirati kao bend čiji su članovi prijatelji ili obitelji?

Mislimo da je potreban određen nivo prijateljstva u bendu, bez toga neće ići. Ali i to dođe s vremenom. Bitno je da su pojedinci dobre osobe.

Bendovi koji nastaju audicijama mogu biti dobra stvar jer se u tom slučaju obično radi o jako dobrim glazbenicima. S druge strane, riskiraš to da u bend primiš osobu s kojom jednostavno ne možeš ni normalno komunicirati, a kamoli stvarati nešto.

Često se dogodi da se ljudi, pogotovo mladi, promijene nakon što se proslave. Imate li neki recept kako da ne postanete umišljene zvijezde?

Mi spas tražimo u pjesmama. Zbog njih radimo sve ovo. Ove ostale stvari koje se događaju oko nas su sporedne. Slava dođe i prođe, a pjesme ostaju.

Imenica koja se često čuje uz vaše ime je originalnost. Jeste li ipak doživjeli da vas uspoređuju s drugim izvođačima?

Često naiđemo na usporedbu nas i Gibonnija. Nismo sigurni na što točno ljudi misle kada nas usporede s njim, ali shvaćamo to kao kompliment. Mi se ne obaziremo baš na to ličimo li na nekoga, jesmo li različiti od drugih. Ako jesmo slični nekome, to je slučajnost. Ako nismo, i to je slučajnost. Mislimo da se ne valja zamarati time. Samo guraj svoje i bit će nešto od toga.

Sančo, razmišljaš li o izdavanju pjesničke zbirke ili ćeš se držati pisanja tekstova za bend? Znamo da studiraš hrvatski jezik, nama će ubrzo trebati profesor, samo dođi. :)

Nisam razmišljao o tome. Ali nije loša ideja, možda jednog dana. Meni se čini da vi već imate jako dobre profesore, čim postavljate ovako dobra pitanja.

U jednoj pjesmi kažete da ima većih stvari od života, kojih?

Potruga za stvarima koje su veće od života je sama veća od života. Makar se te stvari nikada ne pronađu, potraga je bitna. Ako se trudiš biti dobar, već te to na neki način čini dobrim. Ne znamo kako da bolje objasnimo to.

Jesu li Silente lovci na čudesa?

Možda, pokušavamo biti. Svi imaju svoje priče o lovu na ta čuda, tako i mi. Neka čuda odmah uhvatiš, neka nikad ne uhvatiš. Neka čuda tebe uhvate. Neka si već uhvatio, a da nisi ni svjestan toga.

Tana Michl, 6. b

PUTOVALI SMO LIJEPOM NAŠOM, POGLEDAJTE KAKO SMO SE PROVELI.

Hrvatsko zagorje

Hrvatsko zagorje, prekrasan kraj smješten na sjeverozapadu naše zemlje, poznat je po svojim bregima i kletima. To je područje iznimne prirodne ljepote i bogatstva, lijepih gradića i starih dvoraca, kraj pun starih legendi.

Svake godine tijekom zimskih praznika posjećujem Hrvatsko zagorje. U srcu Zagorja nalazi se gradić Tuhelj, povijesno, crkveno i kulturno središte. Tamo su i poznate Tuheljske toplice, koje sam ove godine posjetila peti put. To je čarobno mjesto gdje se može odmoriti, opustiti i zaboraviti na svakodnevne obaveze uz bazene, saune, spa centar i zagorske specijalitete. Tu sam upoznala animatora Lucijana. Kada sam imala šest godina, predložio mi je da pjevam na novogodišnjoj proslavi u toplicama i ja sam pristala. Svi koje sam tamo upoznala jako su ljubazni i simpatici.

Za mene su najljepši i najuzbudljiviji dio Hrvatskoga zagorja dvorci. Na ovome području ima ih desetak. Posjetila sam Trakošćan, Veliki Tabor, Mihanović, Gjalski, Bežanec i Sveti Križ Začretje.

Dvorac Trakošćan nalazi se kraj Macelja, a nastao je u 13. stoljeću. Smješten je na brežuljku, okružen gustom šumom. Pored njega se nalazi umjetno jezero – Trakošćansko jezero. U Trakošćanu se može u potpunosti vidjeti kako je izgledao život vlastelina u dvorcu jer su u sobama izloženi kreveti, stolovi, stolice, slike, klaviri, odjeća, pribor za jelo i puno drugih predmeta koji navode na raz-

mišljanje o prošlosti i davnom životu vlastelina, posluge, kmetova i vojske. Odmah pored glavnog ulaza u dvorac nalazi se zatvor gdje su zatvarali ili vješali kmetove i lopove. U tu prostoriju ne mogu ulaziti posjetitelji, ali može se poviriti kroz željezna vrata. Naježila sam se kada sam ugledala sprave za mučenje. Zanimljivo je da su Kinezi Trakošćan proglasili najromantičnijim dvorcem u Hrvatskoj.

Veliki Tabor dvorac je u kojem je, prema legendi, zazidana Veronika Desinićka. Njime sam se oduševila čim sam ga vidjela. Nalazi se kraj Zaboka i mjesta Desinić. Prema procjeni UNESCO-a pripada najvišoj kategoriji spomenika u Hrvatskoj. Nastao je u 16. stoljeću, a sagradila ga je obitelj Rattkay, o kojoj se puno može saznati iz serije Ponos Rattkayevih koja se emitirala na HTV-u. Dvorac ima četiri kule i prostorije sagrađene pored kula. Iako nema puno opremljenih prostorija, osim nekih izložbenih predmeta i odjeće, sam dvorac i kule dočaravaju duh tog vremena. U dvorcu se može vidjeti lubanja Veronike Desinić i zid u koji je zazidana. Moguće je pogledati maketu dvorca i muzej pun slika i predmeta iz prošlosti te poslušati zanimljive priče. Od svih dvoraca, koje sam posjetila, Veliki Tabor mi je najljepši iako me bilo strah hodati po dvorcu sama jer sam razmišljala o Veroniki i svemu što se tu dogodilo.

Osim starih dvoraca, posebno me oduševilo nešto još starije – krapinski pračovjek. Naime, 1899. Dragutin Gorjanović-Kramberger na Hušnjakovu

brdu pokraj Krapine pronašao je fosilne ostatke čovjeka i nekih životinja. U Muzeju krapinskih nedertalaca može se saznati puno o njihovu životu i vidjeti rekonstrukcija kako su izgledali.

Oni koji žele malo aktivniji odmor od obilaska kulturnih znamenitosti i opuštanja u toplicama, mogu na Sljeme planinariti, sanjkati se ili skijati. A skijanje se može i gledati – od 2005. na Sljemenu se održava skijaška utrka Snježna kraljica, 4. i 6. siječnja. Skijaši iz cijeloga svijeta ističu da vole tu utrku zbog nsvakidašnjeg ugođaja. Ove je

godine Snježna kraljica otkazana zbog nedostatka snijega.

Ljubitelji shoppinga mogu otići do trgovačkih centara poput West Gatea ili Roses Fashion Outleta.

Tko planira posjetiti Hrvatsko zagorje, mora učiniti sljedeće: početi na jahanje u Konjički klub Ranch Vrbanc pored Krapinskih toplica, probati zagorske štrukle u restoranu dvorca Mihanović, okupati se u mojim omiljenim Tuheljskim toplicama i posjetiti barem jedan dvorac. Sigurna sam da će Zagorje očarati svakoga tko ga posjeti.

LEGENDA

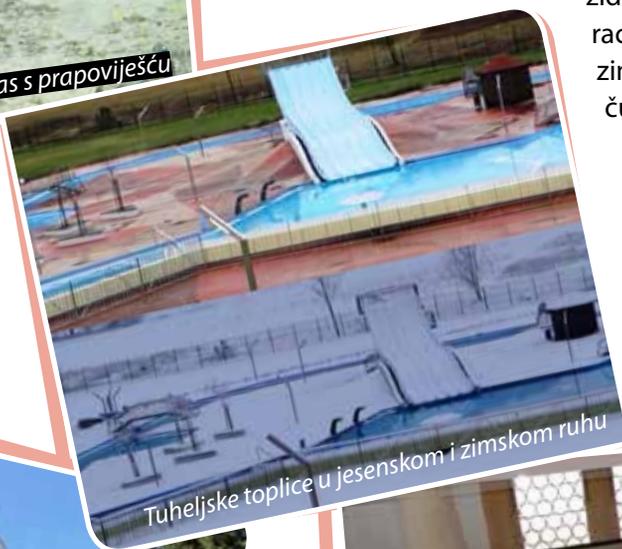
Veroniki Desinićkoj

Pogled na Veliki Tabor

Muzej u Krapini upoznaje nas s prapoviješću

Tuheljske toplice u jesenskom i zimskom ruhu

Dvorac Trakošćan

Maketa Velikog Tabora

Nekada davno ovim prostorima vladao je moćni ban grof Herman II. Celjski. Njegov sin Fridrih zaljubio se u zlatokosu ljepoticu Veroniku. Potajno su se vjenčali unatoč protivljenju grofa Hermana. Grof je poslao vojsku da uhvati ljubavnike. Fridrih je uspio spasiti Veroniku te je uputio da bježi do sela Sveta Margita. On nije uspio pobjeći, zatvoren je u Veliki Tabor. Oslobođen je nakon četiri godine, no bio je psihički slomljen. Grof Herman Veroniku je optužio da je coprnica (vještica) koja je zavela njegova sina pa je naredio da je ubiju. Njezino tijelo zazidano je u zid koji spaja kulu s ulazom u dvorac. I danas se, osobito u dugim zimskim noćima, u Velikom Taboru čuju jecaji nesretne Veronike.

Martina Terakaj, 6. b

ŠTO SE NALAZI IZA SVIJETA GLAZBE, ZLOČINA, DVORACA, MALIH I VELIKIH LJUDI NAŠEGA KAZALIŠTA?

Prve predstave u Dubrovniku počele su se izvoditi u doba renesanse, i to na ulicama. Danas, u 21. stoljeću, naše nas Kazalište nastavlja oduševljavati. Lijepo je prisustvovati čaroliji i gledati profesionalne glumce kako igraju predstavu, no nas je zanimalo nešto drugo. Gdje se glumci odijevaju za predstavu, tko ih šminka, gdje se druže nakon predstava, tko čisti pozornicu, tko im pomaže ako zaborave tekst? Posjetili smo Kazalište Marina Držića, a gospodin Žarko Dragojević nam je pomogao da otkrijemo što nas zanima. Ako to zanima i vas, nastavite čitati.

MOTOR – riječ koja može opisati sve što smo vidjeli, riječ koju su najčešće upotrebljavali ljudi s kojima smo razgovarali. Gledatelji predstave nisu ni svjesni koliko truda ulažu ljudi koji rade iza pozornice, koji se do najsitnijih detalja brinu o tome da predstava uspije. Inspicijentica Ivana Ljepotica objasnila je da, iako ih gledatelji ne vide, bez „motora“ ne bi bilo predstave. Razgovarale smo s nekoliko, u tom trenutku vrlo zauzetih, zaposlenika Kazališta koji su nam objasnili kako izgleda njihov posao. Razlog zaposlenosti i užurbanosti bila je proba za predstavu *Kako voli druga strana* redateljice Olje Đorđević.

U salonu iza pozornice, koji služi za druženje, opuštanje prije i nakon predstava te održavanje proba, bila je glumica Glorija Šoletić. Ispričala je da nije radila samo u našoj zemlji, već i u Češkoj. Osim glume u kazalištu, davala je glas likovima iz crtanih filmova *Winx*, *Rori* te *Fifi i cvjetno društvo*. Istaknula je koliko su važni ljudi koji rade iza pozornice, glumci se osjećaju sigurno ako znaju da će šaptačica pomoći kada zatreba, da će rekviziti stajati na točno predviđenim mjestima i slično. Ipak, unatoč najvećem trudu katkad se dogodi nešto nepredviđeno. *Tijekom jedne predstave plesala sam kan-kan i štikla mi je odletjela u publiku, dobro da nije koga pogodila. Gledatelj ju je uhvatio i vratio mi je*, rekla je. Zrno tuče, koje je upalo u njezinu čašu punu šampanjca jer je krov u Kazalištu prokišnjavao, jedan je od trenutaka u kojima se jedva uspjela suzdržati od smijeha, ali ističe da glumci uvijek moraju biti spremni na takve situacije. Također moraju biti spremni i na improvizaciju, što nije uvijek lako, ovisi o tipu testa. Objasnila je da je tekst najlakše zapamtiti ako ga vježbaš s ostalim glumcima jer se tako brže prisjetiš što treba reći.

Ne vidimo ih, ali oni vide sve što treba

Ako glumac zaboravi tekst, tu je šaptačica Ivana. Zanimalo nas je kako uspijeva ostati neprimjetna, a ona je ispričala da nije baš uvijek tako - *Najteže mi je kada neki stariji glumac koji slabije čuje zaboravi tekst pa moram biti glasnjija, onda me čuje i publika*. Zna kada treba pomoći jer svaki glumac ima svoj znak, no ističe da ih već toliko dobro poznaje da joj ni znakovi ne trebaju. S njima je na probama pa zna gdje koji glumac zapinje. Posao šaptačice jako je važan jer ona osigurava da predstava ne stane ako glumci zaborave tekst. Osim što je šaptačica, Ivana Ljepotica je i inspicijentica. Inspicijent je voditelj predstave, nadzire poslove iza pozornice i

brine se da se predstava odvije po planu. Pokazala nam je i uređaje koji joj služe da vidi i čuje što se događa na pozornici.

A pozornica je u tome trenutku bila spremna za probu – kulise kuća, namještaj, razbacane dječje igračke... Rekviziterka Stela Đurović ispričala je koliko je važno da svaki rekvizit uvijek stoji na točno određenome mjestu. Kako ne bi pogriješila, ima bilježnicu u koju zapisuje sve rekvizite potrebne za predstavu i njihovo mjesto.

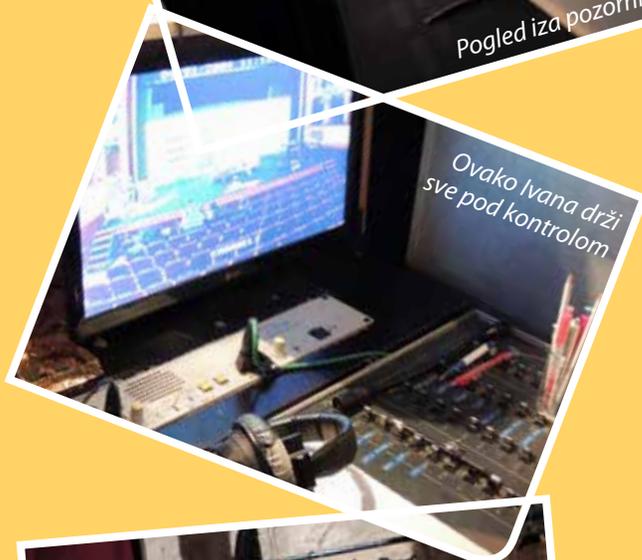
Osim scenografije, važan je dio predstave i kostimografija. U razgovoru s garderobijerkom Milenom Limov saznale smo da naše Kazalište ima velik fundus kostima, a nekad ih i šiju. Priznaje da su joj najdraži raskošni povijesni kostimi, ali oni uglavnom izazivaju kaos kada glumce treba na brzinu presvući iza pozornice.

Zavirile smo u kabine majstora rasvjete Silvija Girona i majstora tona Marija Capursija. Iako nam se zbog toliko instrumenata i tipki njihov posao čini kompliciranim, uvjeravaju nas da nije toliko. Jedino u Londonu postoji fakultet za njihov posao, inače se sve uči praksom.

Upoznale smo i redateljicu Olju Đorđević, koja kaže da mora raditi i kad se ostali iz kazališta odmaraju. Inače radi u novosadskome kazalištu, a njezine su se predstave igrale u našem gradu, Osijeku i Zagrebu. Priznala je da je tijekom predstave često u publici kako bi vidjela reakcije gledatelja, no često zbog nervoze iziđe van.

Na kraju obilaska vidjele smo i podrum i čule kako se posebnim napravama može podići cijela pozornica. A na pozornici – čarolija koju stvaraju svi zajedno, glumci i oni ostali o kojima uglavnom ne razmišljamo. Bez njih bi čarolija bila neizvediva.

Mirta Čengija i Iva Matijašević, 6. a

Mihael i Mia

UČENICI NAŠE
ŠKOLE, DVIJE
ZVIJEZDE STEP 'N'
JAZZA

U STOPALIMA CVATE RADOST

Našu školu pohađa dvoje učenika koji su, osim uspješni učenici, i uspješni step 'n' jazz plesači. Uspjeli su odvojiti dio svojega slobodnog vremena kako bi nam predstavili sebe i svoj svijet plesa. To su Mihael Tošić, učenik 5. razreda, i Mia Kužnin, učenica 4. razreda.

1. Recite nam nešto o sebi.

Mia: Ja sam Mia Kužnin. Idem u 4. c razred i mislim da sam jako dobra učenica, ali ponekad zaboravna. Volim plesati, sama, s nekim, svejedno. Volim slušati glazbu i, čim je čuju, moje noge počnu same od sebe plesati.

Mihael: Zovem se Mihael Tošić, rođen sam 13. svibnja 2002. u Dubrovniku. Idem u 5. c razred i odličan sam učenik. Bavim se plesom već četiri godine. Plešem u Plesnom studiju step 'n' jazz. Ples je moja ljubav i to me ispunjava.

2. Vrlo ste uspješni u step 'n' jazzu. Koliko vježbate i kako to usklađujete sa školskim obvezama?

Mia: Vježbam četiri puta tjedno. Dva su treninga u Lapadu u Plesnom studiju step 'n' jazz gdje vježbamo step i step formacije, a druga dva u maloj ljubičastoj dvorani naše škole. Treninzi su uglavnom u večernjim satima tako da sve stignem, pa i ostale izvanškolske aktivnosti.

Mihael: Iako mi ples oduzima puno vremena, svoje školske obveze vrlo dobro usklađujem. Kad radiš ono što voliš, nije teško. U klubu vježbam četiri puta tjedno po dva sata, ali moram vježbati i doma kako bih postigao što bolje rezultate. Brat mi zna reći: *Daj, malo prestani s tim lupetanjem, od tebe me boli glava!* Za mene to nije lupetanje, to je ono što volim i gdje se vidim u budućnosti. Želio bih biti poput svojih uzora Michaela Flatleya i Jasona Smitha. Jednom prilikom Jason mi je rekao: *Ako tako nastaviš, bit ćeš bolji od mene!* Te su mi se riječi

duboko usjekle u srce. Zasad idem dobrim putem. U ove četiri godine osvojio sam devet medalja od kojih pet na prošlogodišnjem Kupu Hrvatske u plesu u ožujku, i to četiri zlata i jedno srebro.

3. Jeste li ikada bili na natjecanju izvan naše države? Gdje? Koje ste uspjehe postigli? Koje vam je natjecanje ostalo u najljepšem sjećanju?

Mia: Prošlogodišnji Kup Hrvatske u plesu u najljepšem mi je sjećanju jer sam osvojila dvije zlatne, dvije srebrene i jednu brončanu medalju. Bila sam i na Svjetskom prvenstvu u Njemačkoj i uz to natjecanje me vežu lijepa sjećanja.

Mihael: Prošle godine nastupio sam prvi put na Svjetskom prvenstvu u Njemačkoj gdje sam upoznao puno djece svoje dobi koja se bave ovim sportom. Iako je u Hrvatskoj mali broj muških plesачa, u inozemstvu je to normalno. Čak postoje zemlje u kojima nedostaje cura, više je dječaka. Svjetsko prvenstvo ostalo mi je u najljepšem sjećanju, tamo sam bio deseti uz još dva sedma mjesta.

4. Kakav je osjećaj kada ste na pozornici pred sucima?

Mia: Osjećaj je čudan, jako sam nervozna i imam osjećaj kako me stopala neće slušati, ali, kad počnem plesati, sve se promijeni. U stopalima cvate radost, a na licu se vidi koliko uživam. Iako sam pred drugima jako sramežljiva, pred sucima to ne pokazujem, zapravo, pokazujem sebe!

Mihael: Velika je stvar izići pred sedam sudaca i punu dvoranu. Svi te gledaju. Osjećaji te preplave. Ma, taj osjećaj ne mogu opisati, treba ga doživjeti.

5. Plešete li uglavnom sami ili s nekim?

Mia: Uglavnom plešemo zajedno (duo, trio, mala grupa ili formacije), a ponekad i solo.

Mihael: Plešem i jedno i drugo. Najteže je plesati solo i duo jer znam da tada gledaju samo mene ili nas dvoje. Puno je lakše plesati formaciju.

Stela Tošović, 8. b

ONE DIRECTION

One Direction, peteročlani britansko-irski bend koji već godinama ruši sve svjetske rekorde, opet je na vrhu top-ljestvica s pjesmom Best Song Ever. Njihov dokumentarac This Is Us također je privukao ogroman broj obožavatelja. Članovi benda Zayn, Harry, Louis, Liam i Niall prijavili su se na glazbeno natjecanje X Factor sa željom da netko prepozna njihov talent. Dosad su objavili dva albuma, Up All Night i Take Me Home. Osim glazbenoga talenta, njihovoj je popularnosti pridonijela i masovna histerija među curama. Uskoro kreću na veliku europsku turneju.

DJEČACI

Dječaci su poznati splitski hip-hop sastav, osnovan 2005. Članovi su Vojko Vrućina, Ivo Sivo i Zondo, a tu su povremeni članovi i suradnici koje bend naziva širom familijom Dječaka. Godine 2008. izdali su prvi album naziva Drama, a 2011. izlazi Istina, s kojih treba istaknuti hitove poput Narodne, Dalmacije, Lovrinca, Punjenih paprika itd. Bend je 2008. osvojio Zlatnu Kooglu, a 2009. nagradu Indexi 09 za hip-hop album godine. U Dubrovniku su nastupali četiri puta: u Klubu Orlando 2006., u Lazaretima 2010. i 2012. te prošlo ljeto u Parku Orsula. Nadamo se da će nam Dječaci zbog velikoga broja obožavatelja i odlične atmosfere na koncertima ponovno doći.

Martina Terakaj, 6. b

ZANIMLJIVOSTI...

- * Nicole Scherzinger predložila je da se dečki okupe u grupu.
- * Niall je jedini član benda koji nema sestru.
- * Zaynova je omiljena pjesma Thriller Michaela Jacksona.
- * Filmom This Is Us i novom turnejom 1D zaradit će više od milijardu dolara.

RAZGOVOR S VATERPOLISTOM MIHOM BOŠKOVIĆEM

Nikad nisam mislio da ću biti ovako uspješan

Zašto ste odlučili postati vaterpolist?

To je sport s najvećom tradicijom na ovom prostoru, a i rodio sam se u Cavtatu pa su svi moji vršnjaci trenirali vaterpolo.

Kada ste počeli trenirati? Je li vas obitelj podržavala u tome?

Počeo sam s 8 godina, a obitelj je uvijek bila uz mene.

Jeste li ikad mislili da ćete biti ovako uspješni?

Nisam, to je bilo teško očekivati. Kada sam počeo trenirati, nisam mislio da ću doći do ovoga gdje sam sada.

Imate li tremu prije natjecanja?

Imam, umjerenu. Prije sam imao veću, ali s vremenom sam postao samouvjereniji.

Imate li neki predmet ili ritual za koji vjerujete da vam donosi sreću?

Iskreno, baš i nemam, samo se prekrstim.

Čega vam se najteže odreći zbog bavljenja vaterpolom?

Najviše noćnog života u srednjoškolskoj fazi. Nisam mogao izlaziti poput svojih vršnjaka jer sam trebao trenirati.

Je li teško održavati prijateljstva zbog treninga i putovanja?

Jest, iako većina prijatelja trenira sa mnom. Ostali mi nedostaju, nemam puno vremena za izlaske s njima.

Koji su vam najdraži gradovi koje ste posjetili? Stignete li ih uopće razgledati?

Baš i ne stignem, ali uvijek nađem malo vremena za to. Jako su mi se svidjeli Sydney, New York, London i Montreal.

Martina Terakaj, 6. b

moda

Našim hodnicima prolaze učenici u zanimljivim odjevnim kombinacijama. Osim hlača s leopardovim uzorkom ili crno-bijelim prugama, cure vole i šarene tajice, na prugice, kockice i ostale vesele uzorke. Pozornost privlače i majice s natpisima, likovima iz crtića te košuljice na prugice i zvjezdice, ali i karirane, što je ove godine posebno moderno. Jako su popularne *airmaxice*, pomalo glomazne, ali udobne tenisice. Nose se i cipele Timberland, a u kišnim zimskim danima i čizme Hunter jer su jako kvalitetne i ne propuštaju te neizostavne amsice. Ogrlice i naušnice na brkove i sove nose se u različitim bojama i veličinama.

Dečki su uglavnom u trapericama ili dresovima te duksericama tamnih boja, uz neizostavne *airmaxice*.

Nina Ivanković, 6. b

Udobna odjeća uvijek je in

Stampeo zanimljivih tajica

Kosturi se vraćaju iz mrtvih na školske hodnike

Nikad dosta šjokica

Iako imaju zraka u sebi...

...ipak ne možemo odletjeti s nastave

Sve što možeš napraviti danas, možeš i sutra.

Tri mušketira

SUDOKU

		6	7			1		
	2	9	3					
1				4				
	1			2		3	4	
		8	4		7	9		
4	9			1		7		
				9				2
					5	1	9	
	7				8	5		

TEMA ZABAVA

MALI OGLASI

- * Mijenjam bilježnice i naoštrene olovke za tablet. (darežljiva)
- * Iznajmljujem učionicu 14 za vatrogasne vježbe. (ne volim kemiju)
- * Izgubljen je dnevnik 8. c. Ako ga vidite, dajte ga djelatnicima Čistoće. (nije 8. c)
- * Molimo vas, zaustavite sve satove na 7:59 h. (spavalice)
- * Povoljno glumim roditelja na roditeljskim sastancima. (humanist)
- * Mijenjam školu za apartmane. (poduzetna učenica)
- * Kupujem potreban pribor za školu: sličice, igrice, stripove... (štreberica)
- * Mijenjamo profesore za deset dana provoda u zabavnom parku. (ekipa za terensku nastavu)

BISERI IZ ŠKOLSKIH KLUPA

Učenica 1: Koje si godište?

Učenica 2: '21.

Učenica 1: Misliš 2001.?

Učenica 2: Da, što me pitaš ta teška pitanja?

Profesorica: Što znaš o bjeloglavom supu?

Učenik: To je ptica močvarica, mislim da je neka vrsta rode.

Profesorica: Reci mi neku pticu iz naših krajeva koju smo učili.

Učenik: Čagalj!

Profesorica: Potpišite se i stavite naslov *Diktat*.

Učenik: Da stavimo naslov *Tikva???*

Profesorica: U tekst ubacite pravopisne znakove – točke, zareze, crtice itd.

Učenik: Treba li i zavodnike?

Profesorica: Nabroji mi vrste pripovjedača.

Učenik: Ivan Kušan, August Šenoa, Tin Ujević...

Profesorica: Koja je razlika između planske i neplanske sječe šuma?

Učenica: ???

Profesorica: Pa sama ti riječ kaže.

Učenica: Planska plane, a neplanska ne plane!

A	L	E	C	N	O	Y	E	B
R	N	I	T	S	U	A	A	B
I	I	E	D	O	N	U	R	B
T	T	H	L	L	A	I	N	Y
A	S	A	A	E	T	G	I	E
E	U	R	V	N	S	K	M	I
N	J	R	E	R	N	A	E	S
D	Y	Y	N	I	I	A	D	S
Y	S	P	P	Y	T	L	K	J
A	R	E	F	I	N	N	E	J

Jessie

Justin

Pink

Niall

Selena

Austin

Britney

Demi

Beyonce

Psy

Avril

Endi

Bruno

Harry

Jennifer

Rihanna

Rita

baš smo se uvalile!

